

ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี

ที่ ๗๐/๒๕๕๘

เรื่อง มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๓ (ปรับปรุง ๒๕๕๘)

เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๓) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีเพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีและกฎหมายอื่น ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชียังต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะใช้บังคับได้

สภาวิชาชีพบัญชี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ในการประชุมครั้งที่ ๔๒ (๓/๒๕๕๘) เมื่อวันที่ ๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ที่ ๙๖/๒๕๕๗ เรื่อง มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๓ เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม

ข้อ ๓ ให้ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๓ (ปรับปรุง ๒๕๕๘) เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม ตามที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ประสิทธิ์ เชื้อพานิช

นายกสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 (ปรับปรุง 2558)

เรื่อง

การวัดมูลค่ายุติธรรม

คำแถลงการณ์

มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 13 เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม ซึ่งเป็นฉบับปรับปรุงของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศที่สิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม 2557 (IFRS : 13 Fair Value Measurement (Bound volume 2015 Consolidated without early application))

มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ มีการปรับปรุงจากฉบับเดิม โดยปรับปรุงย่อหน้าที่ 52 และเพิ่มภาคผนวก ค4 และ ค5 และปรับปรุงการอ้างอิงมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

บทนำ	บทนำ 1
วัตถุประสงค์	1
ขอบเขต	5
การวัดมูลค่า	9
ค่านิยามมูลค่ายุติธรรม	9
สินทรัพย์หรือหนี้สิน	11
รายการ	15
ผู้ร่วมตลาด	22
ราคา	24
การประยุกต์ใช้กับสินทรัพย์ที่มีใช้สินทรัพย์ทางการเงิน	27
การประยุกต์ใช้กับหนี้สินและตราสารทุนของกิจการ	34
การประยุกต์ใช้กับสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินที่มีสถานะหักกลบลบกัน สำหรับความเสี่ยงด้านตลาดหรือความเสี่ยงด้านเครดิตคู่สัญญา	48
การรับรู้มูลค่ายุติธรรมเมื่อเริ่มแรก	57
เทคนิคการประเมินมูลค่า	61
ข้อมูลที่นำมาใช้ในเทคนิคการประเมินมูลค่า	67
ลำดับชั้นของมูลค่ายุติธรรม	72
การเปิดเผยข้อมูล	91
ภาคผนวก	
ก ค่านิยาม	
ข แนวทางปฏิบัติ	
ค วนถือปฏิบัติ และการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม ประกอบด้วย ย่อหน้าที่ 1 ถึง 99 และภาคผนวก ก ถึง ค ทุกย่อหน้ามีความสำคัญเท่ากัน ย่อหน้าที่พิมพ์ด้วยตัวอักษรหนาถือเป็นหลักการสำคัญ คำนิยามที่ปรากฏในภาคผนวก ก เป็นครั้งแรกจะเป็นตัวอักษรเอน มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ต้องอ่านโดยคำนึงถึงข้อกำหนดของกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง 2558) (เมื่อมีการประกาศใช้) ในกรณีที่ไม่ได้ให้แนวปฏิบัติในการเลือกและการใช้นโยบายการบัญชี ให้กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด

บทนำ

ภาพรวม

- บทนำ 1 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม กำหนดเรื่อง
- 1.1 คำนิยามมูลค่ายุติธรรม
 - 1.2 การวัดมูลค่ายุติธรรมให้อยู่ในกรอบแนวคิดเดียวกันของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และ
 - 1.3 การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการวัดมูลค่ายุติธรรม
- บทนำ 2 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่มีการกำหนดหรืออนุญาตให้วัดมูลค่ายุติธรรม หรือให้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการวัดมูลค่ายุติธรรม (และการวัดมูลค่า เช่น มูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขายที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการวัดมูลค่ายุติธรรม หรือเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการวัดมูลค่าเหล่านั้น) ยกเว้นในสถานการณ์ที่ระบุไว้
- บทนำ 3 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ให้นำมาถือปฏิบัติสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2559 เป็นต้นไป และอนุญาตให้นำมาถือปฏิบัติก่อนวันที่มีผลบังคับใช้
- บทนำ 4 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้อธิบายถึงวิธีการวัดมูลค่ายุติธรรมเพื่อวัตถุประสงค์ในการรายงานทางการเงิน ทั้งนี้มิได้เป็นการกำหนดการวัดมูลค่ายุติธรรมที่นอกเหนือไปจากที่ต้องปฏิบัติอยู่แล้วหรือที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่นอนุญาตให้ปฏิบัติ และมีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดมาตรฐานการประเมินมูลค่าหรือแนวการปฏิบัติในการประเมินมูลค่า ซึ่งอยู่นอกเหนือการรายงานทางการเงิน

เหตุผลในการออกมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

- บทนำ 5 มาตรฐานการรายงานทางการเงินบางฉบับกำหนด หรืออนุญาตให้กิจการวัดมูลค่า หรือเปิดเผยมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ หนี้สิน หรือตราสารทุนของกิจการ เนื่องจากมาตรฐานการรายงาน

ทางการเงินเหล่านั้นมีการพัฒนาเป็นระยะเวลาหลายปี ข้อกำหนดสำหรับการวัดมูลค่า
ยุติธรรม และการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการวัดมูลค่ายุติธรรมมีอยู่กระจัดกระจายและในหลาย
กรณีมิได้มีการอธิบายวัตถุประสงค์ของการวัดมูลค่าหรือการเปิดเผยข้อมูลอย่างชัดเจน

บทนำ 6 ผลก็คือมาตรฐานการรายงานทางการเงินบางฉบับมีแนวปฏิบัติที่จำกัดเกี่ยวกับวิธีการวัดมูลค่า
ยุติธรรมในขณะที่บางฉบับมีแนวปฏิบัติการวัดมูลค่ายุติธรรมโดยละเอียด และแนวปฏิบัติ
เหล่านั้นไม่สอดคล้องกันในทุกมาตรฐานการรายงานทางการเงินเมื่อมีการอ้างอิงถึงมูลค่า
ยุติธรรม ความไม่สอดคล้องกันในข้อกำหนดของการวัดมูลค่ายุติธรรมและการเปิดเผยข้อมูล
เกี่ยวกับการวัดมูลค่ายุติธรรมส่งผลให้มีการปฏิบัติที่แตกต่างกัน และทำให้ความสามารถในการ
เปรียบเทียบกันได้ของข้อมูลในรายงานทางการเงินลดลง จึงได้มีการกำหนดมาตรฐาน
การรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม ขึ้นเพื่อ
ปรับปรุงประเด็นดังกล่าว

บทนำ 7 (บทนำนี้ไม่เกี่ยวข้อง)

ลักษณะที่สำคัญ

บทนำ 8 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม
ให้คำนิยามมูลค่ายุติธรรมว่าเป็นราคาที่จะได้รับจากการขายสินทรัพย์ หรือจะจ่ายเพื่อโอน
หนี้สินในรายการที่เกิดขึ้นในสภาพปกติระหว่างผู้ร่วมตลาด ณ วันที่มีการวัดมูลค่า (ราคาขาย
หรือโอนออก (exit price))

บทนำ 9 คำนิยามของมูลค่ายุติธรรมเน้นว่ามูลค่ายุติธรรมเป็นการวัดมูลค่าซึ่งอ้างอิงตลาด และมีใช้
การวัดมูลค่าเฉพาะกรณีของกิจการใดกิจการหนึ่ง ในการวัดมูลค่ายุติธรรมกิจการใช้ข้อสมมติที่
ผู้ร่วมตลาดจะใช้ในการกำหนดราคาสินทรัพย์หรือหนี้สินภายใต้สภาพปัจจุบันของตลาด
รวมถึงข้อสมมติเกี่ยวกับความเสี่ยง ดังนั้นความตั้งใจของกิจการในการที่จะถือสินทรัพย์หรือ
ชำระหนี้สิน หรือปฏิบัติตามภาระหนี้สินจะไม่เกี่ยวข้องเมื่อมีการวัดมูลค่ายุติธรรม

บทนำ 10 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้อธิบายว่าในการวัดมูลค่ายุติธรรมกิจการต้องกำหนด
ดังต่อไปนี้

10.1 สินทรัพย์ หรือหนี้สินรายการที่กำลังถูกวัดมูลค่า

10.2 สำหรับสินทรัพย์ที่มีใช้สินทรัพย์ทางการเงิน การใช้สินทรัพย์ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและ
ดีที่สุด และการนำสินทรัพย์ไปใช้ร่วมกับสินทรัพย์อื่นหรือการใช้สินทรัพย์แบบแยก
ต่างหาก

10.3 ตลาดที่มีรายการที่เกิดขึ้นในสภาพปกติของสินทรัพย์ หรือหนี้สิน และ

10.4 เทคนิคการประเมินมูลค่ายุติธรรมที่เหมาะสมโดยใช้ข้อมูลที่สามารถสังเกตได้ที่มีความ
เกี่ยวข้องให้มากที่สุด และใช้ข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้ให้น้อยที่สุด ข้อมูลเหล่านั้นต้อง
สอดคล้องกับข้อมูลที่ผู้ร่วมตลาดจะใช้ในการกำหนดราคาสินทรัพย์ หรือหนี้สิน

มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 13 (ปรับปรุง 2558)

เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม

วัตถุประสงค์

- 1 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ กำหนดเรื่อง
 - 1.1 คำนิยามมูลค่ายุติธรรม
 - 1.2 การวัดมูลค่ายุติธรรมให้อยู่ในกรอบแนวคิดเดียวกันของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และ
 - 1.3 การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการวัดมูลค่ายุติธรรม
- 2 มูลค่ายุติธรรมเป็นการวัดมูลค่าที่อ้างอิงตลาด มิใช่การวัดมูลค่าที่เป็นการเฉพาะของกิจการใดกิจการหนึ่ง สำหรับสินทรัพย์และหนี้สินบางอย่าง อาจจะมีรายการในตลาดที่สังเกตได้หรือมีข้อมูลอยู่ในตลาดในขณะที่สินทรัพย์และหนี้สินอื่นอาจไม่มีรายการในตลาดที่สามารถสังเกตได้ หรือไม่มีข้อมูลในตลาดที่เพียงพอ อย่างไรก็ตาม วัตถุประสงค์ของการวัดมูลค่ายุติธรรมในทั้งสองกรณีมีลักษณะที่เหมือนกัน คือ เพื่อประมาณการราคาสำหรับรายการที่เกิดขึ้นในสภาพปกติในการขายสินทรัพย์หรือการโอนหนี้สินที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ร่วมตลาด ณ วันที่วัดมูลค่าภายใต้สภาพปัจจุบันของตลาด (ราคาขายหรือโอนออก (exit price) ณ วันที่วัดมูลค่าจากมุมมองของผู้ร่วมตลาดซึ่งถือสินทรัพย์หรือผู้ที่มีภาระหนี้สิน)
- 3 เมื่อราคาสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินอย่างเดียวกันไม่สามารถสังเกตได้ ให้กิจการวัดมูลค่ายุติธรรมโดยใช้เทคนิคการประเมินมูลค่าวิธีอื่นที่ใช้ข้อมูลที่สามารถสังเกตได้ที่มีความเกี่ยวข้องให้มากที่สุด และลดการใช้ข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้ให้น้อยที่สุด เนื่องจากมูลค่ายุติธรรมเป็นการวัดมูลค่าที่อ้างอิงตลาด ซึ่งเป็นการวัดมูลค่าโดยใช้ข้อสมมติที่ผู้ร่วมตลาดจะใช้ในการกำหนดราคาสินทรัพย์หรือหนี้สิน รวมถึงข้อสมมติเกี่ยวกับความเสี่ยง ดังนั้นความตั้งใจของกิจการในการถือสินทรัพย์หรือชำระหนี้สินหรือปฏิบัติตามภาระหนี้สินจะไม่เกี่ยวข้องในการวัดมูลค่ายุติธรรม
- 4 คำนิยามของมูลค่ายุติธรรมเน้นสินทรัพย์และหนี้สิน เพราะเป็นรายการหลักในการวัดมูลค่าทางบัญชี นอกจากนี้มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ต้องนำมาถือปฏิบัติกับตราสารทุนของกิจการที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม

ขอบเขต

- 5 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติเมื่อมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่นกำหนด หรืออนุญาตให้มีการวัดมูลค่ายุติธรรม หรือให้มีการเปิดเผยเกี่ยวกับการวัดมูลค่ายุติธรรม (และการวัดมูลค่า เช่น มูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขายที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการวัดมูลค่ายุติธรรม หรือเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการวัดมูลค่าเหล่านั้น) ยกเว้นตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 6 และ 7

- 6 ข้อกำหนดในการวัดมูลค่าและข้อกำหนดในการเปิดเผยข้อมูลของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ไม่ครอบคลุมถึง
 - 6.1 การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 2 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ (เมื่อมีการประกาศใช้)
 - 6.2 รายการเช่าภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 17 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง สัญญาเช่า และ
 - 6.3 การวัดมูลค่าที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับมูลค่ายุติธรรม แต่ไม่ใช่มูลค่ายุติธรรม เช่น มูลค่าสุทธิที่จะได้รับในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง สินค้าคงเหลือ หรือมูลค่าจากการใช้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์ (เมื่อมีการประกาศใช้)
- 7 การเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ไม่รวมเรื่องดังต่อไปนี้
 - 7.1 สินทรัพย์โครงการที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน (เมื่อมีการประกาศใช้)
 - 7.2 เงินลงทุนในโครงการผลประโยชน์เมื่อออกจากงานที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 26 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การบัญชีและการรายงานโครงการผลประโยชน์เมื่อออกจากงาน และ
 - 7.3 สินทรัพย์ซึ่งมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนการจำหน่ายตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์ (เมื่อมีการประกาศใช้)
- 8 กรอบแนวคิดของการวัดมูลค่ายุติธรรมที่อธิบายในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ นำมาถือปฏิบัติกับทั้งการวัดมูลค่าเมื่อเริ่มแรก และการวัดมูลค่าในภายหลัง ในกรณีที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่นกำหนดหรืออนุญาตให้ใช้มูลค่ายุติธรรม

การวัดมูลค่า

คำนิยามมูลค่ายุติธรรม

- 9 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ให้คำนิยามมูลค่ายุติธรรมว่าเป็นราคาที่จะได้รับจากการขายสินทรัพย์ หรือจะจ่ายเพื่อโอนหนี้สินในรายการที่เกิดขึ้นในสภาพปกติระหว่างผู้ร่วมตลาด ณ วันที่วัดมูลค่า
- 10 ย่อหน้าที่ ข2 อธิบายภาพรวมของแนวทางการวัดมูลค่ายุติธรรม

สินทรัพย์หรือหนี้สิน

- 11 การวัดมูลค่ายุติธรรมเป็นการวัดมูลค่าสำหรับรายการสินทรัพย์หรือหนี้สินรายการใดรายการหนึ่งตั้งนั้นเมื่อกิจการวัดมูลค่ายุติธรรม กิจการต้องพิจารณาถึงลักษณะของสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้น

ซึ่งผู้ร่วมตลาดจะนำมาพิจารณาในการกำหนดราคาของสินทรัพย์หรือหนี้สิน ณ วันที่วัดมูลค่า ลักษณะดังกล่าวมีตัวอย่างดังต่อไปนี้

11.1 สภาพ และสถานที่ตั้งของสินทรัพย์ และ

11.2 ข้อจำกัด ในการขายหรือใช้สินทรัพย์ (ถ้ามี)

12 ผลกระทบต่อการวัดมูลค่าซึ่งเกิดขึ้นจากลักษณะเฉพาะจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับผู้ร่วมตลาดจะนำลักษณะนั้นมาพิจารณาอย่างไร

13 การวัดมูลค่าสินทรัพย์ หรือหนี้สินด้วยมูลค่ายุติธรรมอาจจะเป็นกรณีดังต่อไปนี้

13.1 สินทรัพย์หรือหนี้สินเดี่ยว (เช่น เครื่องมือทางการเงิน หรือสินทรัพย์ที่มีใช้สินทรัพย์ทางการเงิน) หรือ

13.2 กลุ่มของสินทรัพย์ กลุ่มของหนี้สิน หรือกลุ่มของสินทรัพย์และหนี้สิน (เช่น หน่วยสินทรัพย์ ที่ก่อให้เกิดเงินสดหรือธุรกิจ)

14 เพื่อวัตถุประสงค์ในการรับรู้รายการหรือการเปิดเผยข้อมูล การกำหนดว่าสินทรัพย์หรือหนี้สิน เป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินเดี่ยวหรือเป็นกลุ่มของสินทรัพย์ กลุ่มของหนี้สิน หรือเป็นกลุ่มของสินทรัพย์และหนี้สินจะขึ้นอยู่กับหน่วยวัดทางบัญชี หน่วยวัดทางบัญชีสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สิน ต้องกำหนดให้สอดคล้องกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่กำหนดหรืออนุญาตให้มีการวัดมูลค่ายุติธรรม ยกเว้นตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

รายการ

15 การวัดมูลค่ายุติธรรมมีข้อสมมติว่าสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้นมีการแลกเปลี่ยนกันในรายการที่เกิดขึ้นในสภาพปกติระหว่างผู้ร่วมตลาดในการขายสินทรัพย์ หรือโอนหนี้สิน ณ วันที่วัดมูลค่า ภายใต้สภาพปัจจุบันของตลาด

16 การวัดมูลค่ายุติธรรมมีข้อสมมติว่ารายการที่จะขายสินทรัพย์ หรือที่จะโอนหนี้สิน เกิดขึ้นอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

16.1 ในตลาดหลักสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สิน หรือ

16.2 ในกรณีที่ไม่มีตลาดหลักให้ตลาดที่ให้ประโยชน์สูงสุดสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สิน

17 กิจการไม่จำเป็นต้องใช้ความพยายามในทุกวิถีทางเพื่อค้นหาตลาดที่เป็นไปได้ทั้งหมดในการระบุตลาดหลัก หรือตลาดที่ให้ประโยชน์สูงสุดในกรณีที่ไม่มีตลาดหลัก แต่ต้องพิจารณาถึงข้อมูลทั้งหมดที่มีอยู่อย่างสมเหตุสมผล หากไม่มีหลักฐานขัดแย้งอื่นตลาดที่โดยปกติกิจการจะเข้าไปทำรายการขายสินทรัพย์ หรือเปลี่ยนมือหนี้สินให้สันนิษฐานว่าเป็นตลาดหลัก หรือในกรณีที่ไม่มีตลาดหลัก ให้สันนิษฐานว่าเป็นตลาดที่ให้ประโยชน์สูงสุด

18 หากมีตลาดหลักสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สิน การวัดมูลค่ายุติธรรม ต้องเป็นราคาในตลาดนั้น (โดยไม่คำนึงว่าราคาดังกล่าวจะสังเกตได้โดยตรงหรือได้จากประมาณการโดยใช้เทคนิคการประเมินมูลค่าวิธีอื่น) แม้ว่าราคาในตลาดที่แตกต่างกันจะมีแนวโน้มว่าให้ประโยชน์มากกว่า ณ วันที่วัดมูลค่า

19 กิจการต้องสามารถเข้าถึงตลาดหลัก (หรือตลาดที่ให้ประโยชน์สูงสุด) ณ วันที่วัดมูลค่า ตลาดหลัก (หรือตลาดที่ให้ประโยชน์สูงสุด) สำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินแบบเดียวกันนี้อาจแตกต่างกันสำหรับ

กิจการที่แตกต่างกัน (และธุรกิจภายใต้กิจการเหล่านั้น) เนื่องจากกิจการที่แตกต่างกัน (และธุรกิจภายใต้กิจการเหล่านั้น) ซึ่งมีกิจกรรมที่แตกต่างกัน อาจเข้าถึงตลาดที่แตกต่างกัน ดังนั้นตลาดหลัก (หรือตลาดที่ให้ประโยชน์สูงสุด) (และดังนั้นผู้ร่วมตลาด) ต้องพิจารณาจากมุมมองของกิจการ โดยยอมให้เกิดความแตกต่างระหว่างกิจการซึ่งมีกิจกรรมที่แตกต่างกัน

- 20 แม้ว่ากิจการต้องสามารถเข้าถึงตลาด กิจการไม่จำเป็นต้องสามารถขายสินทรัพย์รายการใดรายการหนึ่ง หรือโอนหนี้สินรายการใดรายการหนึ่ง ณ วันที่วัดมูลค่า เพื่อให้สามารถวัดมูลค่ายุติธรรมโดยใช้เกณฑ์ของราคาในตลาดนั้น
- 21 ในกรณีที่ไม่มีตลาดที่สังเกตได้ในการให้ข้อมูลราคาในการขายสินทรัพย์ หรือการโอนหนี้สิน ณ วันที่วัดมูลค่า การวัดมูลค่ายุติธรรมต้องสมมติว่ารายการได้เกิดขึ้น ณ วันนั้นโดยพิจารณาจากมุมมองของผู้ร่วมตลาดที่มีสินทรัพย์หรือหนี้สิน รายการที่สมมติว่าเกิดขึ้นนั้นใช้เป็นเกณฑ์ในการประมาณราคาที่จะขายสินทรัพย์หรือโอนหนี้สิน

ผู้ร่วมตลาด

- 22 กิจการต้องวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สินโดยใช้ข้อสมมติที่ผู้ร่วมตลาดใช้ในการกำหนดราคาสินทรัพย์หรือหนี้สิน โดยสมมติว่าผู้ร่วมตลาดจะกระทำเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ดีที่สุดของตน
- 23 ในการพัฒนาข้อสมมติเหล่านั้น กิจการไม่จำเป็นต้องระบุผู้ร่วมตลาดอย่างเฉพาะเจาะจง แต่กิจการต้องระบุลักษณะเฉพาะที่แยกแยะผู้ร่วมตลาดโดยทั่วไป โดยพิจารณาจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับทุกเรื่องดังต่อไปนี้
 - 23.1 สินทรัพย์หรือหนี้สิน
 - 23.2 ตลาดหลัก (หรือตลาดที่ให้ประโยชน์สูงสุด) สำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สิน และ
 - 23.3 ผู้ร่วมตลาดซึ่งกิจการจะเข้าทำรายการด้วยในตลาดนั้น

ราคา

- 24 มูลค่ายุติธรรมเป็นราคาที่จะได้รับจากการขายสินทรัพย์ หรือจะจ่ายเพื่อโอนหนี้สินในรายการที่เกิดขึ้นในสภาพปกติในตลาดหลัก (หรือตลาดที่ให้ประโยชน์สูงสุด) ณ วันที่วัดมูลค่าภายใต้สภาพปัจจุบันของตลาด (ราคาขายหรือโอนออก (exit price)) โดยไม่คำนึงว่าราคาดังกล่าวจะสังเกตได้โดยตรงหรือได้จากประมาณการโดยใช้เทคนิคการประเมินมูลค่าวิธีอื่น
- 25 ราคาในตลาดหลัก (หรือตลาดที่ให้ประโยชน์สูงสุด) ที่ใช้ในการวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สินไม่ต้องปรับปรุงด้วยต้นทุนการทำรายการ ต้นทุนการทำรายการต้องบันทึกบัญชีตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น ต้นทุนการทำรายการมิใช่ลักษณะของสินทรัพย์หรือหนี้สินแต่เป็นลักษณะเกี่ยวข้องโดยตรงกับการทำรายการแต่ละรายการซึ่งจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับว่ากิจการทำรายการสินทรัพย์และหนี้สินนั้นอย่างไร

- 26 ต้นทุนการทำรายการไม่รวมถึงต้นทุนในการขนส่ง หากสถานที่ถือเป็นลักษณะหนึ่งของสินทรัพย์ (ซึ่งอาจเป็นกรณี เช่น สินค้าโภคภัณฑ์) ราคาในตลาดหลัก (หรือตลาดที่ให้ประโยชน์สูงสุด) ต้องมีการปรับปรุงด้วยต้นทุน (ถ้ามี) ที่จะเกิดขึ้นในการขนส่งสินทรัพย์จากสถานที่อยู่ปัจจุบันของสินทรัพย์ไปยังตลาดนั้น

การประยุกต์ใช้กับสินทรัพย์ที่มีใช้สินทรัพย์ทางการเงิน

การใช้สินทรัพย์ที่มีใช้สินทรัพย์ทางการเงินให้เกิดประโยชน์สูงสุดและดีที่สุด

- 27 การวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่มีใช้สินทรัพย์ทางการเงิน ให้พิจารณาถึงความสามารถของผู้ร่วมตลาดในการสร้างประโยชน์เชิงเศรษฐกิจโดยการใช้สินทรัพย์ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและดีที่สุด หรือโดยการขายสินทรัพย์ให้ผู้ร่วมตลาดรายอื่นที่จะใช้สินทรัพย์ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและดีที่สุด
- 28 การใช้สินทรัพย์ที่มีใช้สินทรัพย์ทางการเงินให้เกิดประโยชน์สูงสุดและดีที่สุดให้พิจารณาถึงการใช้งานของสินทรัพย์นั้นอย่างเป็นไปได้ทางกายภาพถูกต้องตามกฎหมายและคุ่มค่าทางการเงินดังต่อไปนี้
- 28.1 การใช้งานที่เป็นไปได้ทางกายภาพจะพิจารณาถึงลักษณะทางกายภาพของสินทรัพย์ที่ผู้ร่วมตลาดจะนำมาพิจารณาในการกำหนดราคาสินทรัพย์ (เช่น ที่ตั้งหรือขนาดของอสังหาริมทรัพย์)
- 28.2 การใช้งานที่ถูกต้องตามกฎหมายจะพิจารณาถึงข้อจำกัดทางกฎหมายในการใช้สินทรัพย์นั้น ซึ่งผู้ร่วมตลาดจะนำมาพิจารณาในการกำหนดราคาสินทรัพย์ (เช่น ข้อกำหนดการแบ่งเขตที่มีผลต่ออสังหาริมทรัพย์)
- 28.3 การใช้งานที่คุ่มค่าทางการเงินจะพิจารณาว่าการใช้งานที่เป็นไปได้ทางกายภาพของสินทรัพย์และถูกต้องตามกฎหมาย จะก่อให้เกิดรายได้หรือกระแสเงินสดรับที่เพียงพอ (โดยคำนึงถึงต้นทุนของการปรับสภาพสินทรัพย์เพื่อการใช้งานนั้น) เพื่อให้ได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนที่ผู้ร่วมตลาดต้องการจะได้รับจากการลงทุนในสินทรัพย์นั้นจากการใช้งานในลักษณะดังกล่าว
- 29 การนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและดีที่สุดจะกำหนดจากมุมมองของผู้ร่วมตลาดแม้ว่ากิจการมีความตั้งใจที่จะนำสินทรัพย์ไปใช้ในลักษณะอื่นที่แตกต่างออกไป อย่างไรก็ตามการใช้สินทรัพย์ที่มีใช้สินทรัพย์ทางการเงินในปัจจุบันของกิจการให้สันนิษฐานว่าเป็นการใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและดีที่สุด เว้นแต่ปัจจัยตลาดหรือปัจจัยอื่น ๆ ชี้ให้เห็นว่าการใช้ที่แตกต่างออกไปของผู้ร่วมตลาดจะทำให้มูลค่าของสินทรัพย์สูงที่สุด
- 30 เพื่อปกป้องสถานะการแข่งขันของตนเอง หรือเพื่อเหตุผลอื่น ๆ กิจการอาจจะตั้งใจที่จะไม่ใช้สินทรัพย์ที่มีใช้สินทรัพย์ทางการเงินที่ได้มาอย่างจริงจังหรืออาจจะตั้งใจที่จะไม่ใช้สินทรัพย์ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและดีที่สุด ตัวอย่างเช่น อาจจะมีกรณีที่กิจการได้สินทรัพย์ไม่มีตัวตนมาและมีแผนที่จะใช้เพียงเพื่อป้องกันมิให้ผู้อื่นได้ใช้ อย่างไรก็ตาม กิจการต้องวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่มีใช้สินทรัพย์ทางการเงินตามข้อสมมติการใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและดีที่สุดโดยผู้ร่วมตลาด

ข้อสมมติในการประเมินมูลค่าสินทรัพย์ที่มีใช้สินทรัพย์ทางการเงิน

- 31 การใช้สินทรัพย์ที่มีใช้สินทรัพย์ทางการเงินให้เกิดประโยชน์สูงสุดและดีที่สุดเป็นพื้นฐานของการกำหนดข้อสมมติในการประเมินมูลค่าที่นำมาใช้ในการวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ดังต่อไปนี้
- 31.1 การใช้สินทรัพย์ที่มีใช้สินทรัพย์ทางการเงินให้เกิดประโยชน์สูงสุดและดีที่สุดอาจให้มูลค่าสูงสุดแก่ผู้ร่วมตลาดโดยการใช้งานร่วมกับสินทรัพย์อื่นอย่างเป็นกลุ่ม (มีการติดตั้งหรือประกอบรวมสำหรับการใช้งาน) หรือการใช้ร่วมกับสินทรัพย์และหนี้สินอื่น (เช่น ธุรกิจ)
- 31.1.1 หากการใช้สินทรัพย์ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและดีที่สุด คือ การใช้สินทรัพย์ร่วมกับสินทรัพย์อื่นหรือการใช้ร่วมกับสินทรัพย์และหนี้สินอื่น มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์เป็นราคาที่จะได้รับจากรายการในปัจจุบันในการขายสินทรัพย์ โดยมีข้อสมมติว่าสินทรัพย์จะนำมาใช้ร่วมกับสินทรัพย์อื่น หรือใช้ร่วมกับสินทรัพย์และหนี้สินอื่น และสินทรัพย์และหนี้สินเหล่านั้น (ได้แก่ สินทรัพย์ที่เป็นส่วนประกอบและหนี้สินที่เกี่ยวข้อง) ผู้ร่วมตลาดจะสามารถจัดหาได้จริง
- 31.1.2 หนี้สินที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์นั้นและสินทรัพย์ที่เป็นส่วนประกอบของสินทรัพย์นั้นให้รวมหนี้สินที่ใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน แต่ไม่รวมหนี้สินที่นำมาใช้เพื่อจัดหาสินทรัพย์อื่นที่ไม่อยู่ในกลุ่มสินทรัพย์
- 31.1.3 ข้อสมมติเกี่ยวกับการใช้สินทรัพย์ที่มีใช้สินทรัพย์ทางการเงินให้เกิดประโยชน์สูงสุดและดีที่สุดต้องเป็นอย่างเดียวกันสำหรับสินทรัพย์ทั้งหมด (ซึ่งการใช้งานสินทรัพย์ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและดีที่สุดมีความเกี่ยวข้อง) ของกลุ่มสินทรัพย์หรือในกลุ่มสินทรัพย์และหนี้สินที่จะนำสินทรัพย์มาใช้
- 31.2 การใช้สินทรัพย์ที่มีใช้สินทรัพย์ทางการเงินให้เกิดประโยชน์สูงสุดและดีที่สุดอาจให้มูลค่าสูงสุดแก่ผู้ร่วมตลาดโดยการใช้งานสินทรัพย์แบบแยกต่างหาก ถ้าการใช้สินทรัพย์ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและดีที่สุดคือการใช้งานสินทรัพย์แบบแยกต่างหาก มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์เป็นราคาที่จะได้รับจากรายการในปัจจุบันในการขายสินทรัพย์ให้กับผู้ร่วมตลาดซึ่งใช้สินทรัพย์แบบแยกต่างหาก
- 32 การวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่มีใช้สินทรัพย์ทางการเงิน ใช้ข้อสมมติว่าสินทรัพย์ที่ขายมีหน่วยวัดทางบัญชีสอดคล้องกับที่ระบุไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น (ซึ่งอาจเป็นสินทรัพย์แต่ละชั้นรายการ) กล่าวคือ แม้ว่าในกรณีที่การวัดมูลค่ายุติธรรมจะมีข้อสมมติว่าการนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและดีที่สุดของสินทรัพย์เป็นการใช้ร่วมกับสินทรัพย์อื่น หรือร่วมกับสินทรัพย์และหนี้สินอื่น เนื่องจากการวัดมูลค่ายุติธรรมมีข้อสมมติว่าผู้ร่วมตลาดถือสินทรัพย์ที่เป็นส่วนประกอบและหนี้สินที่เกี่ยวข้องไว้แล้ว
- 33 ย่อหน้าที่ ข3 อธิบายถึงการประยุกต์ใช้แนวคิดของข้อสมมติในการประเมินมูลค่าสำหรับสินทรัพย์ที่มีใช้สินทรัพย์ทางการเงิน

การประยุกต์ใช้สำหรับหนี้สิน และตราสารทุนของกิจการ

หลักการทั่วไป

- 34 การวัดมูลค่ายุติธรรมใช้ข้อสมมติว่าหนี้สินทางการเงิน หรือหนี้สินที่มีใช้หนี้สินทางการเงิน หรือตราสารทุนของกิจการ (เช่น ส่วนได้เสียในส่วนของเจ้าของที่ออกเพื่อเป็นสิ่งตอบแทนในการรวมธุรกิจ) จะถูกโอนไปยังผู้ร่วมตลาด ณ วันที่วัดมูลค่า การโอนหนี้สินหรือตราสารทุนของกิจการ มีข้อสมมติดังนี้:
- 34.1 หนี้สินยังคงค้าง และผู้ร่วมตลาดที่เป็นผู้รับโอนจะต้องปฏิบัติตามภาระผูกพัน หนี้สินนั้นจะไม่มีภาระกับคู่สัญญาหรือทำให้สิ้นสภาพไปด้วยวิธีการอื่นใด ณ วันที่วัดมูลค่า
- 34.2 ตราสารทุนของกิจการยังคงค้าง และผู้ร่วมตลาดที่เป็นผู้รับโอนจะได้รับสิทธิและความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้องกับตราสารทุน ตราสารทุนนั้นจะไม่มีภาระยกเลิกหรือทำให้สิ้นสภาพไปด้วยวิธีการอื่นใด ณ วันที่วัดมูลค่า
- 35 ในกรณีที่ไม่มีตลาดที่สังเกตได้ที่ให้ข้อมูลราคาเกี่ยวกับการเปลี่ยนมือของหนี้สินหรือตราสารทุนของกิจการ (เช่น เนื่องจากสัญญาหรือข้อจำกัดทางกฎหมายอื่นป้องกันการโอนรายการดังกล่าว) อาจจะมีตลาดที่สังเกตได้สำหรับรายการดังกล่าวหากมีบุคคลอื่นถือรายการหนี้สินหรือตราสารทุนนั้นเป็นสินทรัพย์ (เช่น หุ่นกู้ของกิจการ หรือสิทธิเลือกที่จะซื้อหุ้นของกิจการ)
- 36 ในทุกกรณีกิจการต้องใช้ข้อมูลที่สามารถสังเกตได้ที่มีความเกี่ยวข้องให้มากที่สุด และใช้ข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้ให้น้อยที่สุดเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการวัดมูลค่ายุติธรรม ซึ่งเป็นประมาณการราคาสำหรับรายการที่เกิดขึ้นในสภาพปกติในการโอนหนี้สิน หรือตราสารทุน ที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ร่วมตลาด ณ วันที่วัดมูลค่าภายใต้สภาพปัจจุบันของตลาด

หนี้สินและตราสารทุนที่บุคคลอื่นถือเป็นสินทรัพย์

- 37 ในกรณีที่ไม่มีราคาเสนอซื้อขายสำหรับการโอนหนี้สิน หรือตราสารทุนของกิจการอย่างเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันและรายการอย่างเดียวกันนั้นมีบุคคลอื่นถือเป็นสินทรัพย์ กิจการต้องวัดมูลค่ายุติธรรมของหนี้สิน หรือตราสารทุนนั้นจากมุมมองของผู้ร่วมตลาดที่ถือรายการอย่างเดียวกันนั้นเป็นสินทรัพย์ ณ วันที่วัดมูลค่า
- 38 ในกรณีดังกล่าวกิจการต้องวัดมูลค่ายุติธรรมของหนี้สินหรือตราสารทุนดังนี้
- 38.1 หากมีราคาเสนอซื้อขายในตลาดที่มีสภาพคล่องสำหรับรายการอย่างเดียวกันที่มีบุคคลอื่นถือเป็นสินทรัพย์ให้ใช้ราคาดังกล่าว
- 38.2 ถ้าไม่มีราคาเช่นนั้น ให้ใช้ข้อมูลอื่นที่สามารถสังเกตได้เช่นราคาเสนอซื้อขายในตลาดที่ไม่มีสภาพคล่องสำหรับรายการอย่างเดียวกันที่มีบุคคลอื่นถือเป็นสินทรัพย์
- 38.3 หากไม่มีราคาที่สังเกตได้ในย่อหน้าที่ 38.1 และย่อหน้าที่ 38.2 ให้ใช้เทคนิคการประเมินมูลค่าวิธีอื่น เช่น

- 38.3.1 *วิธีรายได้* (เช่น เทคนิคมูลค่าปัจจุบันที่พิจารณาถึงกระแสเงินสดในอนาคตที่ผู้ร่วมตลาดคาดว่าจะได้รับจากการถือหนี้สิน หรือตราสารทุนที่เป็นสินทรัพย์ (ดูย่อหน้าที่ ข10 และ ข11))
- 38.3.2 *วิธีราคาตลาด* (เช่น ใช้ราคาเสนอซื้อขายสำหรับหนี้สินหรือตราสารทุนที่คล้ายคลึงกันที่บุคคลอื่นถือเป็นสินทรัพย์ (ดูย่อหน้าที่ ข5 ถึง ข7))
- 39 กิจการต้องปรับปรุงราคาเสนอซื้อขายของหนี้สินหรือตราสารทุนของกิจการที่บุคคลอื่นถือเป็นสินทรัพย์เฉพาะในกรณีที่สินทรัพย์นั้นมีปัจจัยเจาะจงที่ไม่เกี่ยวข้องกับกรรมมูลค่ายุติธรรมของหนี้สินหรือตราสารทุนนั้น กิจการต้องมั่นใจว่าราคาของสินทรัพย์นั้นไม่รวมผลกระทบของข้อจำกัดที่ทำให้ขายสินทรัพย์นั้นไม่ได้ ปัจจัยบางอย่างที่อาจบ่งชี้ว่าราคาเสนอซื้อขายของสินทรัพย์ต้องมีการปรับปรุงรวมถึงปัจจัยดังต่อไปนี้
- 39.1 ราคาเสนอซื้อขายสำหรับสินทรัพย์เป็นราคาที่เกี่ยวข้องกับหนี้สินและตราสารทุนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน (แต่ไม่ใช่อย่างเดียวกัน) ที่บุคคลอื่นถือเป็นสินทรัพย์ ตัวอย่างเช่น หนี้สินหรือตราสารทุนอาจมีลักษณะเฉพาะ (เช่น คุณภาพด้านเครดิตของผู้ออก) ซึ่งแตกต่างจากที่สะท้อนในมูลค่ายุติธรรมของหนี้สินหรือตราสารทุนที่คล้ายคลึงกันที่บุคคลอื่นถือเป็นสินทรัพย์
- 39.2 หน่วยวัดทางบัญชีสำหรับสินทรัพย์ไม่ได้เป็นอย่างเดียวกับหนี้สินหรือตราสารทุน ตัวอย่างเช่น สำหรับหนี้สิน ในบางกรณีราคาสินทรัพย์สะท้อนราคาจริงซึ่งประกอบด้วยจำนวนเงินที่จะได้รับจากผู้ออกตราสาร และจากการเพิ่มความน่าเชื่อถือจากบุคคลที่สาม ถ้าหน่วยวัดทางบัญชีสำหรับหนี้สินไม่ใช่จำนวนซึ่งรวมการเพิ่มความน่าเชื่อถือ วัตถุประสงค์คือการวัดมูลค่ายุติธรรมของหนี้สินของกิจการผู้ออกตราสารหนี้ไม่ใช่การวัดมูลค่ายุติธรรมซึ่งรวมการเพิ่มความน่าเชื่อถือ ดังนั้นในกรณีดังกล่าวกิจการจะปรับราคาที่สามารถสังเกตได้สำหรับสินทรัพย์นั้นโดยไม่รวมผลกระทบของการเพิ่มความน่าเชื่อถือจากบุคคลที่สาม
- หนี้สินและตราสารทุนที่ไม่มีบุคคลอื่นถือเป็นสินทรัพย์*
- 40 ในกรณีที่ไม่มีราคาเสนอซื้อขายสำหรับการโอนหนี้สินหรือตราสารทุนของกิจการอย่างเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันและรายการอย่างเดียวกันนั้นไม่มีบุคคลอื่นถือเป็นสินทรัพย์ กิจการต้องวัดมูลค่ายุติธรรมของหนี้สิน หรือตราสารทุนโดยใช้เทคนิคการประเมินมูลค่าจากมุมมองของผู้ร่วมตลาดที่มีหนี้สิน หรือได้ออกสิทธิเรียกร้องในส่วนเป็นเจ้าของ
- 41 ตัวอย่างเช่น ในกรณีที่ใช้เทคนิคมูลค่าปัจจุบัน กิจการอาจพิจารณาอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้
- 41.1 กระแสเงินสดจ่ายในอนาคตที่ผู้ร่วมตลาดคาดว่าจะเกิดขึ้นในการปฏิบัติตามภาระผูกพันรวมทั้งค่าตอบแทนที่ผู้ร่วมตลาดต้องการในการเข้ารับภาระผูกพัน (ดูย่อหน้าที่ ข31 ถึง ข33)
- 41.2 จำนวนเงินที่ผู้ร่วมตลาดจะได้รับจากการเข้าผูกพันหรือออกตราสารหนี้หรือตราสารทุนอย่างเดียวกัน โดยใช้ข้อสมมติที่ผู้ร่วมตลาดจะใช้ในการกำหนดราคาสำหรับรายการอย่างเดียวกัน

(เช่น มีคุณสมบัติด้านเครดิตเหมือนกัน) ในตลาดหลัก (หรือตลาดที่ให้ประโยชน์สูงสุด) ในการออกตราสารหนี้หรือตราสารทุนที่มีเงื่อนไขตามสัญญาเช่นเดียวกัน

ความเสี่ยงที่ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของภาระผูกพัน

- 42 มูลค่ายุติธรรมของหนี้สินสะท้อนผลกระทบของความเสี่ยงที่ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของภาระผูกพัน ความเสี่ยงที่ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของภาระผูกพันรวมถึงความเสี่ยงด้านเครดิตของกิจการ (ตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)) แต่อาจจะไม่ถูกจำกัดเพียงแค่นั้น ความเสี่ยงที่ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของภาระผูกพันนี้ถือว่าเป็นเช่นเดียวกันทั้งก่อนและหลังการโอนหนี้สิน
- 43 ในการวัดมูลค่ายุติธรรมของหนี้สินกิจการต้องพิจารณาถึงผลกระทบของความเสี่ยงด้านเครดิต (ระดับความน่าเชื่อถือ) ของกิจการและปัจจัยอื่นที่อาจมีอิทธิพลต่อความน่าจะเป็นที่จะมีหรือไม่มี การปฏิบัติตามภาระผูกพัน ซึ่งผลกระทบนั้นอาจแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับหนี้สิน ตัวอย่างเช่น
- 43.1 หนี้สินนั้นเป็นภาระผูกพันในการส่งมอบเงินสด (หนี้สินทางการเงิน) หรือภาระผูกพันในการส่งมอบสินค้าหรือบริการ (หนี้สินที่ไม่ใช่หนี้สินทางการเงิน)
- 43.2 เงื่อนไขของการเพิ่มความน่าเชื่อถือที่เกี่ยวข้องกับหนี้สิน (ถ้ามี)
- 44 มูลค่ายุติธรรมของหนี้สินสะท้อนให้เห็นถึงผลของความเสี่ยงที่ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของภาระผูกพันบนเกณฑ์ของหน่วยวัดทางบัญชี ผู้ก่อหนี้สินที่ก่อหนี้โดยมีการเพิ่มความน่าเชื่อถือโดยบุคคลที่สามอันไม่สามารถแยกออกต่างหากได้ ซึ่งมีการบันทึกบัญชีแยกต่างหากจากหนี้สินนั้น ต้องไม่รวมผลกระทบของการเพิ่มความน่าเชื่อถือ (เช่น การค้ำประกันหนี้โดยบุคคลที่สาม) ในการวัดมูลค่ายุติธรรมของหนี้สิน หากการเพิ่มความน่าเชื่อถือมีการบันทึกบัญชีแยกต่างหากจากหนี้สินผู้ก่อหนี้สินจะพิจารณาสถานะของความน่าเชื่อถือของตนเอง โดยไม่พิจารณาถึงสถานะเครดิตของบุคคลที่สามเมื่อวัดมูลค่ายุติธรรมของหนี้สิน

ข้อจำกัดที่ป้องกันการโอนหนี้สิน หรือตราสารทุนของกิจการ

- 45 เมื่อวัดมูลค่ายุติธรรมของหนี้สินหรือตราสารทุนของกิจการ กิจการต้องไม่รวมข้อมูลที่แยกต่างหาก หรือการปรับปรุงข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อจำกัดที่ป้องกันการโอน ผลกระทบต่อข้อจำกัดที่ป้องกันการโอนของหนี้สิน หรือตราสารทุนของกิจการได้ถูกรวมอย่างชัดเจนหรือโดยนัยทางอ้อมในข้อมูลอื่นที่นำมาใช้ในการวัดมูลค่ายุติธรรมแล้ว
- 46 ตัวอย่างเช่น ณ วันที่เกิดรายการทั้งเจ้าหนี้และลูกหนี้ยอมรับราคาสำหรับรายการหนี้สินโดยทราบชัดเจนว่ามีข้อจำกัดที่ป้องกันการเปลี่ยนมือ ดังนั้น เนื่องจากข้อจำกัดดังกล่าวได้รวมอยู่ในการพิจารณาราคาแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องใช้ข้อมูลแยกต่างหาก หรือปรับปรุงข้อมูลที่ใช้อยู่ ณ วันที่ทำรายการเพื่อให้สะท้อนผลกระทบของข้อจำกัดเกี่ยวกับการโอน ในทำนองเดียวกันไม่จำเป็นต้องใช้ข้อมูลแยกต่างหากหรือปรับปรุงข้อมูลที่ใช้อยู่ ณ วันที่วัดมูลค่าในภายหลังเพื่อให้สะท้อนผลกระทบของข้อจำกัดเกี่ยวกับการเปลี่ยนมือ

หนี้สินทางการเงินเมื่อทวงถาม

- 47 มูลค่ายุติธรรมของหนี้สินทางการเงินเมื่อทวงถาม (เช่น เงินฝากเมื่อทวงถาม) จะไม่น้อยกว่าจำนวนเงินที่จ่ายเมื่อทวงถามคิดลดตั้งแต่วันที่ที่สามารถทวงถามให้จ่าย

การประยุกต์ใช้กับสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน ที่มีสถานะหักกลบลบกัน สำหรับความเสี่ยงด้านตลาดหรือความเสี่ยงด้านเครดิตของคู่สัญญา

- 48 กิจการที่ถือกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงิน และหนี้สินทางการเงินมีฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านตลาด (ตามที่อธิบายในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)) และความเสี่ยงด้านเครดิต (ตามที่อธิบายในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)) ของคู่สัญญาแต่ละราย หากกิจการจัดการกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินตามเกณฑ์ของฐานะเปิดสุทธิของกิจการต่อความเสี่ยงด้านตลาดหรือความเสี่ยงด้านเครดิต กิจการได้รับอนุญาตให้ใช้ช้อยกเว้นในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้สำหรับการวัดมูลค่ายุติธรรม ช้อยกเว้นนี้อุญาตให้กิจการวัดมูลค่ายุติธรรมกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงิน และหนี้สินทางการเงินบนเกณฑ์ของราคาที่จะได้รับจากการขายสถานะซื้อสุทธิ (สินทรัพย์) สำหรับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงรายการใดรายการหนึ่งหรือการจ่ายเพื่อโอนสถานะขายสุทธิ (หนี้สิน) สำหรับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงรายการใดรายการหนึ่งจากรายการที่เกิดขึ้นในสภาพปกติระหว่างผู้ร่วมตลาด ณ วันที่วัดมูลค่าภายใต้สภาพปัจจุบันของตลาด ดังนั้นกิจการต้องวัดมูลค่ายุติธรรมของกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินเช่นเดียวกับวิธีการที่ผู้ร่วมตลาดจะกำหนดราคาสำหรับฐานะเปิดสุทธิต่อความเสี่ยงสุทธิ ณ วันที่วัดมูลค่า
- 49 กิจการได้รับอนุญาตให้ใช้ช้อยกเว้นในย่อหน้าที่ 48 เฉพาะเมื่อกิจการปฏิบัติตามข้อกำหนดทุกข้อต่อไปนี้
- 49.1 มีการจัดการกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินตามเกณฑ์ของฐานะเปิดสุทธิของกิจการสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดรายการใดรายการหนึ่ง (หรือความเสี่ยงด้านตลาดหลายรายการ) หรือความเสี่ยงด้านเครดิตของคู่สัญญารายการใดรายการหนึ่งตามการบริหารจัดการความเสี่ยงหรือกลยุทธ์การลงทุนที่มีระบุไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
- 49.2 นำเสนอข้อมูลตามเกณฑ์ดังกล่าวเกี่ยวกับกลุ่มของสินทรัพย์และหนี้สินทางการเงินให้ผู้บริหารสำคัญของกิจการ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 24 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน และ
- 49.3 กิจการถูกกำหนดหรือเลือกที่จะวัดมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินเหล่านั้นด้วยมูลค่ายุติธรรมในงบแสดงฐานะการเงิน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานในแต่ละรอบ
- 50 ช้อยกเว้นในย่อหน้าที่ 48 ไม่เกี่ยวข้องกับการนำเสนองบการเงิน ในบางกรณีเกณฑ์การนำเสนอเครื่องมือทางการเงินในงบแสดงฐานะการเงินแตกต่างจากเกณฑ์การวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน เช่น ถ้ามาตรฐานการรายงานทางการเงิน ไม่กำหนดหรืออนุญาตให้นำเสนอเครื่องมือทางการเงินบน

เกณฑ์สุทธิ ในกรณีดังกล่าวกิจการอาจต้องปันส่วนรายการปรับปรุงในระดับกลุ่มการลงทุน (portfolio-level) (ดูย่อหน้าที่ 53 ถึง 56) ให้แก่สินทรัพย์หรือหนี้สินแต่ละรายการที่ประกอบกันขึ้นเป็นกลุ่มของสินทรัพย์และหนี้สินทางการเงินที่มีการบริหารจัดการบนเกณฑ์ของฐานะเปิดต่อความเสี่ยงสุทธิของกิจการ กิจการต้องดำเนินการปันส่วนบนเกณฑ์ที่สมเหตุสมผลและสม่ำเสมอ โดยใช้วิธีการที่เหมาะสมในสถานการณ์นั้น ๆ

- 51 กิจการต้องกำหนดนโยบายการบัญชีให้สอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง *นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด* ในการใช้ช้อยกเว้นในย่อหน้าที่ 48 กิจการที่ใช้ช้อยกเว้นดังกล่าวต้องใช้นโยบายการบัญชี รวมทั้งนโยบายในการปันส่วนส่วนปรับปรุงราคาเสนอซื้อและราคาเสนอขาย (bid-ask adjustment) (ดูย่อหน้าที่ 53 ถึง 55) และการปรับปรุงเกี่ยวกับด้านเครดิต (ถ้ามี) (ดูย่อหน้าที่ 56) โดยต้องปฏิบัติตามอย่างสม่ำเสมอจากงวดหนึ่งไปอีกรวดหนึ่งสำหรับกลุ่มการลงทุน (Portfolio) กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง
- 52 ช้อยกเว้นในย่อหน้าที่ 48 ใช้ได้เฉพาะกับสินทรัพย์ทางการเงิน หนี้สินทางการเงิน และสัญญาอื่น ๆ ที่อยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง *การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน* (เมื่อมีการประกาศใช้) หรือ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง *เครื่องมือทางการเงิน* (เมื่อมีการประกาศใช้) การอ้างอิงถึงสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินใน ย่อหน้าที่ 48 ถึง 51 และในย่อหน้าที่ 53 ถึง 56 ควรหมายความว่าให้ใช้ปฏิบัติกับสัญญาทั้งหมดที่อยู่ในขอบเขตและเป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง *การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน* (เมื่อมีการประกาศใช้) หรือ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง *เครื่องมือทางการเงิน* (เมื่อมีการประกาศใช้) โดยไม่ต้องคำนึงว่าสัญญาเหล่านั้นเป็นไปตามคำนิยามของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง *การแสดงรายการสำหรับเครื่องมือทางการเงิน* (เมื่อมีการประกาศใช้) หรือไม่

ฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านตลาด

- 53 เมื่อกิจการใช้ช้อยกเว้นในย่อหน้าที่ 48 ในการวัดมูลค่ายุติธรรมของกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงิน และหนี้สินทางการเงินที่มีการบริหารจัดการบนเกณฑ์ของฐานะเปิดสุทธิของกิจการสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดรายการใดรายการหนึ่ง (หรือความเสี่ยงด้านตลาดหลายรายการ) กิจการต้องใช้ราคาที่อยู่ระหว่างราคาเสนอซื้อและราคาเสนอขาย (bid-ask spread) ซึ่งเป็นตัวแทนที่ดีที่สุดของมูลค่ายุติธรรมในสถานการณ์นั้นสำหรับฐานะเปิดสุทธิต่อความเสี่ยงด้านตลาดของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ 70 และ 71)
- 54 เมื่อมีการใช้ช้อยกเว้นในย่อหน้าที่ 48 กิจการต้องมั่นใจว่าความเสี่ยงด้านตลาดรายการใดรายการหนึ่ง (หรือความเสี่ยงด้านตลาดหลายรายการ) ซึ่งกิจการมีอยู่ภายในกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงิน และหนี้สินทางการเงินเป็นความเสี่ยงที่เหมือนกันเป็นส่วนใหญ่ ตัวอย่างเช่น กิจการจะไม่รวมความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยซึ่งเกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ทางการเงินเข้ากับความเสี่ยงด้านราคาสินค้าโภคภัณฑ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับหนี้สินทางการเงินเนื่องจากการกระทำเช่นนั้นจะไม่เป็นการบรรเทาฐานะ

เปิดต่อความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยหรือความเสี่ยงด้านราคาสินค้าโภคภัณฑ์ เมื่อใช้ช้อยกเว้น ใน ย่อหน้าที่ 48 ความเสี่ยงที่เกิดจากสถานะตรงข้ามกันซึ่งไม่หักกลบกัน (basis risk) ที่เป็นผลมาจากปัจจัยความเสี่ยงด้านตลาด (Market risk parameter) ที่ไม่ได้มาจากสิ่งเดียวกันต้องนำมาพิจารณาในการวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินภายในกลุ่ม

- 55 ในทำนองเดียวกัน อายุของฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านตลาดรายการใดรายการหนึ่ง (หรือ ความเสี่ยงด้านตลาดหลายรายการ) ของกิจการ ที่เกิดจากสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน ต้องเป็นอายุเดียวกันโดยสาระสำคัญ ตัวอย่างเช่น กิจการใช้สัญญาซื้อขายล่วงหน้า (Future contract) อายุ 12 เดือนเพื่อป้องกันความเสี่ยงบนกระแสเงินสดอายุ 12 เดือน ที่เกิดจากฐานะเปิดความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยบนเครื่องมือทางการเงินอายุห้าปีที่อยู่ในกลุ่มเฉพาะสินทรัพย์ทางการเงิน และหนี้สินทางการเงินที่มีอายุ 12 เดือนที่จะวัดมูลค่ายุติธรรมโดยใช้หลักการของสถานะหักกลบกัน (net basis) และฐานะเปิดความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยส่วนที่เหลือ (ในช่วง 2 ปี ถึง 5 ปี) วัดมูลค่ายุติธรรมโดยใช้หลักการของสถานะไม่หักกลบกัน (gross basis)

ฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตของคู่สัญญารายใดรายหนึ่ง

- 56 เมื่อมีการใช้ช้อยกเว้นในย่อหน้าที่ 48 ในการวัดมูลค่ายุติธรรมของกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินซึ่งเกี่ยวข้องกับคู่สัญญารายใดรายหนึ่ง กิจการต้องรวมผลกระทบของฐานะเปิดสุทธิของกิจการต่อความเสี่ยงด้านเครดิตของคู่สัญญานั้น หรือฐานะเปิดสุทธิของคู่สัญญาต่อความเสี่ยงด้านเครดิตของกิจการในการวัดมูลค่ายุติธรรม ในกรณีที่ผู้ร่วมตลาดจะพิจารณาถึงข้อตกลงใด ๆ ที่มีอยู่เพื่อบรรเทาฐานะเปิดความเสี่ยงด้านเครดิตหากมีการผิดสัญญา (เช่น สัญญาหลักให้มีการหักกลบสุทธิกับคู่สัญญาหรือสัญญาที่กำหนดให้มีการแลกเปลี่ยนหลักประกันบนเกณฑ์ของฐานะเปิดสุทธิของแต่ละกิจการต่อความเสี่ยงด้านเครดิต) การวัดมูลค่ายุติธรรมดังกล่าวต้องสะท้อนให้เห็นถึงความคาดหวังของผู้ร่วมตลาดเกี่ยวกับโอกาสที่ข้อตกลงดังกล่าวจะนำมาใช้บังคับได้ตามกฎหมายเมื่อมีการผิดสัญญา

การรับรู้มูลค่ายุติธรรมเมื่อเริ่มแรก

- 57 เมื่อมีการได้มาซึ่งสินทรัพย์หรือก่อให้เกิดหนี้สิน ในการทำรายการแลกเปลี่ยนสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สิน ราคาของการทำรายการคือราคาที่จ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งสินทรัพย์ หรือราคาที่ได้รับเมื่อเข้ารับภาระหนี้สิน (ราคาที่ได้มาหรือรับโอน (entry price)) ในทางตรงกันข้ามมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สินเป็นราคาที่จะได้รับจากขายสินทรัพย์ หรือจ่ายในการโอนหนี้สิน (ราคาขายหรือโอนออก (exit price)) กิจการไม่จำเป็นต้องขายสินทรัพย์ในราคาที่จ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งสินทรัพย์นั้น ในทำนองเดียวกันกิจการไม่จำเป็นต้องโอนหนี้สินในราคาที่ได้รับเมื่อเข้ารับภาระหนี้สิน
- 58 ในหลายกรณีราคาของการทำรายการจะเท่ากับมูลค่ายุติธรรม (เช่น อาจจะมีกรณีที่ ณ วันที่เกิดรายการนั้นรายการซื้อสินทรัพย์เกิดขึ้นในตลาดซึ่งมีการขายสินทรัพย์)
- 59 เมื่อพิจารณาถึงมูลค่ายุติธรรมที่รับรู้เมื่อเริ่มแรกว่าจะเท่ากับราคาของการทำรายการหรือไม่ กิจการต้องพิจารณาถึงปัจจัยเฉพาะของการทำรายการนั้น และปัจจัยเฉพาะของสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้น

ย่อหน้าที่ 4 อธิบายถึงสถานการณ์ที่ราคาของการทำรายการอาจจะไม่แสดงถึงมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สินที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก

- 60 ถ้ามาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่นกำหนด หรืออนุญาตให้กิจการวัดมูลค่าสินทรัพย์หรือหนี้สินเมื่อเริ่มแรกด้วยมูลค่ายุติธรรมและราคาของการทำรายการแตกต่างจากมูลค่ายุติธรรมกิจการต้องรับรู้ผลกำไรหรือขาดทุนในกำไรหรือขาดทุนอันเป็นผลมาจากความแตกต่างดังกล่าว เว้นแต่มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่นนั้นระบุไว้เป็นอย่างอื่น

เทคนิคการประเมินมูลค่า

- 61 กิจการต้องใช้เทคนิคการประเมินมูลค่าที่เหมาะสมในสถานการณ์นั้น และมีข้อมูลที่เพียงพอในการวัดมูลค่ายุติธรรมโดยใช้ข้อมูลที่สามารถสังเกตได้ที่มีความเกี่ยวข้องให้มากที่สุดและลดการใช้ข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้ให้น้อยที่สุด
- 62 วัตถุประสงค์ของการใช้เทคนิคการประเมินมูลค่าคือประมาณการราคาสำหรับรายการที่เกิดขึ้นในสภาพปกติในการขายสินทรัพย์ หรือการโอนหนี้สินที่จะเกิดขึ้นระหว่างผู้ร่วมตลาด ณ วันที่วัดมูลค่าภายใต้สภาพปัจจุบันของตลาด เทคนิคการประเมินมูลค่า 3 วิธีที่นำมาใช้อย่างแพร่หลายในการประเมินมูลค่า ได้แก่ วิธีราคาตลาด วิธีราคาทุน และวิธีรายได้ หลักการของวิธีการเหล่านั้นได้มีการสรุปไว้ในย่อหน้าที่ 5 ถึง 11 กิจการต้องใช้เทคนิคการประเมินมูลค่าที่สอดคล้องกับหนึ่งหรือหลายวิธีการเหล่านั้นในการวัดมูลค่ายุติธรรม
- 63 ในบางกรณีเทคนิคการประเมินมูลค่าเพียงวิธีเดียวจะมีความเหมาะสม (เช่น เมื่อการประเมินมูลค่าของสินทรัพย์หรือหนี้สินโดยใช้ราคาเสนอซื้อขายในตลาดที่มีสภาพคล่องสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินอย่างเดียวกัน) ในกรณีอื่น ๆ การใช้เทคนิคการประเมินมูลค่าหลายวิธีจะมีความเหมาะสม (เช่น อาจจะเป็นกรณีเมื่อประเมินมูลค่าหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสด) หากเทคนิคการประเมินมูลค่าหลายวิธีถูกนำมาใช้ในการวัดมูลค่ายุติธรรม ผลลัพธ์ (คือตัวบ่งชี้มูลค่ายุติธรรมที่ได้จากแต่ละวิธี) ต้องถูกประเมินโดยพิจารณาความสมเหตุสมผลของช่วงของราคาที่จะระบุโดยผลลัพธ์เหล่านั้น การวัดมูลค่ายุติธรรมเป็นราคาใดราคาหนึ่งในระหว่างช่วงราคาซึ่งเป็นตัวแทนที่ดีที่สุดของมูลค่ายุติธรรมในสถานการณ์นั้น
- 64 ถ้าราคาของการทำรายการเป็นมูลค่ายุติธรรมที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก และเทคนิคการประเมินมูลค่ามีการใช้ข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้ในการวัดมูลค่ายุติธรรมในภายหลัง เทคนิคการประเมินมูลค่าต้องมีการทดสอบเพื่อให้ทราบว่า ณ วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก ผลของการใช้เทคนิคการประเมินมูลค่าเท่ากับราคาของการทำรายการ การทดสอบดังกล่าวกระทำเพื่อให้แน่ใจว่าเทคนิคการประเมินมูลค่าสะท้อนถึงสภาพปัจจุบันของตลาด และเพื่อช่วยให้กิจการทราบว่าจำเป็นต้องมีการปรับปรุงในการใช้เทคนิคการประเมินมูลค่านั้นหรือไม่ (เช่น อาจจะมีลักษณะของสินทรัพย์หรือหนี้สินที่ไม่ได้รวมอยู่ในการใช้เทคนิคการประเมินมูลค่า) หลังจากการรับรู้เมื่อเริ่มแรกเมื่อวัดมูลค่ายุติธรรมโดยใช้เทคนิคการประเมินมูลค่าหรือเทคนิคที่ใช้ข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้ กิจการต้องแน่ใจว่าเทคนิคการประเมินมูลค่าเหล่านั้นสะท้อนถึงข้อมูลในตลาดที่สังเกตได้ (เช่น ราคาสำหรับสินทรัพย์ หรือหนี้สินที่คล้ายคลึงกัน) ณ วันที่วัดมูลค่า

- 65 เทคนิคการประเมินมูลค่าที่นำมาใช้ในการวัดมูลค่ายุติธรรมต้องประยุกต์ใช้โดยสม่ำเสมอ อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงในเทคนิคการประเมินมูลค่า หรือการนำมาปฏิบัติใช้ (เช่น การเปลี่ยนแปลงในการถ่วงน้ำหนักเมื่อใช้เทคนิคการประเมินมูลค่าหลายวิธี หรือมีการเปลี่ยนแปลงรายการปรับปรุงที่นำมาใช้กับเทคนิคการประเมินมูลค่า) จะมีความเหมาะสม ถ้าการเปลี่ยนแปลงนั้นมีผลต่อการวัดมูลค่าซึ่งทำให้มูลค่ายุติธรรมเป็นตัวแทนที่ดีเท่าเดิมหรือดีกว่าเดิมในสถานการณ์นั้น กรณีเช่นว่านั้น อาจเกิดขึ้นได้ เช่น ถ้ามีเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้นดังต่อไปนี้
- 65.1 มีตลาดใหม่พัฒนาขึ้น
 - 65.2 มีข้อมูลใหม่ที่ใช้ได้
 - 65.3 ข้อมูลที่เคยใช้ก่อนหน้านี้ไม่มีให้ใช้อีกต่อไป
 - 65.4 เทคนิคการประเมินมูลค่ามีการปรับปรุง หรือ
 - 65.5 สภาพตลาดเปลี่ยนแปลงไป
- 66 การปรับปรุงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในเทคนิคการประเมินมูลค่าหรือการนำมาใช้ปฏิบัติถือเป็นการเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด อย่างไรก็ตามการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีตามมาตรฐาน การบัญชีดังกล่าวไม่กำหนดให้ต้องเปิดเผยรายการปรับปรุงซึ่งเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงในเทคนิคการประเมินมูลค่าหรือการนำมาใช้ปฏิบัติ

ข้อมูลที่นำมาใช้ในเทคนิคการประเมินมูลค่า หลักการทั่วไป

- 67 เทคนิคการประเมินมูลค่าที่นำมาใช้ในการวัดมูลค่ายุติธรรมต้องใช้ข้อมูลที่สามารถสังเกตได้ที่มีความเกี่ยวข้องให้มากที่สุดและใช้ข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้ให้น้อยที่สุด
- 68 ตัวอย่างของตลาดซึ่งข้อมูลนี้อาจจะสังเกตได้สำหรับสินทรัพย์และหนี้สินบางอย่าง (เช่น เครื่องมือทางการเงิน) รวมถึงตลาดแลกเปลี่ยนที่เป็นทางการ (exchange markets) ตลาดตัวแทน (dealer markets) ตลาดนายหน้า (broker markets) และตลาดซื้อขายที่ไม่มีตัวกลาง (principal-to-principal markets) ดูย่อหน้าที่ 334)
- 69 กิจการต้องเลือกข้อมูลที่สอดคล้องกับลักษณะของสินทรัพย์หรือหนี้สินที่ผู้ร่วมตลาดจะพิจารณา รายการสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สิน (ดูย่อหน้าที่ 11 และ 12) ในบางกรณีลักษณะเหล่านั้นมีผลให้มีการปรับปรุง เช่น ส่วนเพิ่มหรือส่วนลด (เช่น ส่วนเพิ่มจากการควบคุมหรือส่วนลดจากส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม) อย่างไรก็ตามการวัดมูลค่ายุติธรรมต้องไม่รวมส่วนเพิ่มหรือส่วนลดที่ไม่สอดคล้องกับหน่วยวัดทางบัญชีที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินกำหนดหรืออนุญาตให้วัดมูลค่ายุติธรรม (ดูย่อหน้าที่ 13 และ 14) ส่วนเพิ่มหรือส่วนลดที่สะท้อนถึงขนาดว่าเป็นลักษณะของการถือครองของกิจการ (โดยเฉพาะปัจจัยขนาดที่ใช้คิดลดราคา (Blockage Factor) ที่มีผลต่อการปรับราคาเสนอซื้อขายของสินทรัพย์หรือหนี้สินเนื่องจากปริมาณการซื้อขายของตลาดตามปกติ รายวันไม่เพียงพอที่จะรองรับปริมาณที่ถือโดยกิจการ ตามที่ได้อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 80) มากกว่าที่

จะเป็นลักษณะของสินทรัพย์หรือหนี้สิน (เช่น ส่วนเพิ่มจากการควบคุมเมื่อวัดมูลค่ายุติธรรมของ ส่วนได้เสียที่มีอำนาจควบคุม) ไม่อนุญาตในการวัดมูลค่ายุติธรรม ในทุกกรณี หากมีราคาเสนอซื้อ ขายในตลาดที่มีสภาพคล่อง (เช่น ข้อมูลระดับ 1) สำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สิน กิจการต้องใช้ราคาร นั้นโดยไม่ต้องปรับปรุงเมื่อมีการวัดมูลค่ายุติธรรม ยกเว้นที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 79

ข้อมูลที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของราคาเสนอซื้อและราคาเสนอขาย

- 70 หากสินทรัพย์ หรือหนี้สินที่วัดด้วยมูลค่ายุติธรรมมีราคาเสนอซื้อและราคาเสนอขาย (เช่น ใช้ข้อมูล จากตลาดตัวแทน) ราคาที่อยู่ในช่วงส่วนต่างระหว่างราคาเสนอซื้อและราคาเสนอขายซึ่งเป็น ตัวแทนที่ดีที่สุดของมูลค่ายุติธรรมในสถานการณ์นั้น ต้องนำมาใช้ในการวัดมูลค่ายุติธรรมโดยไม่ คำนึงว่าข้อมูลถูกจัดอยู่ในระดับชั้นใดของมูลค่ายุติธรรม (ได้แก่ ระดับ 1 2 หรือ 3 ดูย่อหน้าที่ 72 ถึง 90) การใช้ราคาเสนอซื้อสำหรับสถานะการเป็นสินทรัพย์และราคาเสนอขายสำหรับสถานะ การเป็นหนี้สินได้รับอนุญาตให้นำมาใช้ แต่มีข้อจำกัด
- 71 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ไม่ได้ห้ามใช้การกำหนดราคาเฉลี่ยของตลาด (mid-market pricing) หรือรูปแบบการกำหนดราคาอื่นที่ใช้โดยผู้ร่วมตลาดซึ่งเป็นประโยชน์ในทางปฏิบัติใน การวัดมูลค่ายุติธรรมซึ่งอยู่ในช่วงระหว่างราคาเสนอซื้อและราคาเสนอขาย (bid-ask spread)

ลำดับชั้นของมูลค่ายุติธรรม

- 72 เพื่อให้การวัดมูลค่ายุติธรรมและการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มีความสม่ำเสมอและสามารถ เปรียบเทียบได้มากขึ้น มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กำหนดลำดับชั้นของมูลค่ายุติธรรม เป็น 3 ระดับ (ดูย่อหน้าที่ 76 ถึง 90) ตามประเภทของข้อมูลที่นำมาใช้ในเทคนิคการประเมิน มูลค่าเพื่อวัดมูลค่ายุติธรรม ทั้งนี้ลำดับชั้นของมูลค่ายุติธรรมให้ลำดับความสำคัญสูงสุดกับราคา เสนอซื้อขาย (ไม่ต้องปรับปรุง) ในตลาดที่มีสภาพคล่องสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินอย่างเดียวกัน (ข้อมูลระดับ 1) และให้ลำดับความสำคัญต่ำสุดแก่ข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้ (ข้อมูลระดับ 3)
- 73 ในบางกรณีข้อมูลที่นำมาใช้ในการวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สินอาจถูกจัดประเภท ภายในลำดับชั้นของมูลค่ายุติธรรมที่แตกต่างกัน ในกรณีเหล่านั้นการวัดมูลค่ายุติธรรมจะถูกจัด ประเภทในภาพรวมในระดับเดียวกันกับลำดับชั้นของมูลค่ายุติธรรม ซึ่งข้อมูลในระดับต่ำสุด มีนัยสำคัญต่อการวัดมูลค่าทั้งหมด การประเมินความมีนัยสำคัญของข้อมูลเฉพาะที่มีต่อการวัดมูลค่า ทั้งหมดนั้นต้องใช้ดุลยพินิจ โดยพิจารณาปัจจัยเฉพาะเจาะจงที่เกี่ยวกับสินทรัพย์หรือหนี้สิน การปรับปรุงเพื่อให้ได้มาซึ่งการวัดมูลค่าบนพื้นฐานของมูลค่ายุติธรรม เช่น ต้นทุนในการขายเมื่อ วัดมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขาย ต้องไม่นำมาพิจารณาในการกำหนดลำดับชั้นของมูลค่า ยุติธรรมภายในการจัดประเภทของการวัดมูลค่ายุติธรรมว่าอยู่ในประเภทใด
- 74 การมีอยู่ของข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และการที่ข้อมูลขึ้นอยู่กับการใช้ดุลยพินิจของแต่ละบุคคล อาจมี ผลกระทบต่อการเลือกใช้เทคนิคการประเมินมูลค่าที่เหมาะสม (ดูย่อหน้าที่ 61) อย่างไรก็ตามลำดับชั้น ของมูลค่ายุติธรรมให้ความสำคัญกับข้อมูลที่นำมาใช้ในเทคนิคการประเมินมูลค่าเป็นอันดับแรก ไม่ใช่เทคนิคการประเมินมูลค่าที่ใช้ในการวัดมูลค่ายุติธรรม ตัวอย่างเช่น การวัดมูลค่ายุติธรรมที่

พัฒนาขึ้นโดยใช้เทคนิคมูลค่าปัจจุบันซึ่งอาจมีการจัดประเภทอยู่ในระดับ 2 หรือระดับ 3 ขึ้นอยู่กับข้อมูลที่น่ามาใช้ซึ่งมีนัยสำคัญต่อการวัดมูลค่าทั้งหมด และการจัดประเภทของข้อมูลว่าอยู่ลำดับชั้นใดของมูลค่ายุติธรรม

- 75 ถ้าข้อมูลที่สามารถสังเกตได้ต้องมีการปรับปรุงโดยใช้ข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้ และการปรับปรุงนั้นส่งผลให้การวัดมูลค่ายุติธรรมสูงขึ้นหรือต่ำลงกว่าอย่างมีนัยสำคัญ ผลของการวัดมูลค่าดังกล่าวต้องจัดอยู่ในระดับ 3 ของลำดับชั้นของมูลค่ายุติธรรม ตัวอย่างเช่น หากผู้ร่วมตลาดจะพิจารณาถึงผลกระทบของข้อจำกัดจากการขายสินทรัพย์เมื่อมีการประมาณราคาสำหรับสินทรัพย์ กิจการจะปรับปรุงราคาเสนอซื้อขายเพื่อให้สะท้อนถึงผลกระทบของข้อจำกัดการขาย หากราคาเสนอซื้อขายเป็นข้อมูลระดับ 2 และการปรับปรุงเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้ซึ่งมีนัยสำคัญต่อการวัดมูลค่าทั้งหมด การวัดมูลค่าดังกล่าวจะจัดอยู่ในระดับ 3 ของลำดับชั้นของมูลค่ายุติธรรม

ข้อมูลระดับ 1

- 76 ข้อมูลระดับ 1 เป็นราคาเสนอซื้อขาย (ไม่ต้องปรับปรุง) ในตลาดที่มีสภาพคล่องสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินอย่างเดียวกันและกิจการสามารถเข้าถึงตลาดนั้น ณ วันที่วัดมูลค่า
- 77 ราคาเสนอซื้อขายในตลาดที่มีสภาพคล่อง ถือเป็นมูลค่ายุติธรรมที่พร้อมด้วยหลักฐานที่น่าเชื่อถือที่สุด และเมื่อใดก็ตามที่มีข้อมูลดังกล่าวต้องใช้ในการวัดมูลค่ายุติธรรมโดยไม่ต้องปรับปรุง ยกเว้นตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 79
- 78 ข้อมูลระดับ 1 จะมีอยู่สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินหลายรายการ โดยที่สินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินบางรายการอาจจะมีการแลกเปลี่ยนกันในหลายตลาดที่มีสภาพคล่อง (เช่น ตลาดแลกเปลี่ยนที่ต่างกัน) ดังนั้นปัจจัยสำคัญสำหรับข้อมูลภายในระดับ 1 คือการพิจารณาทั้งสองประเด็นต่อไปนี้
- 78.1 ตลาดหลักสำหรับสินทรัพย์นั้นหรือหนี้สินนั้น หรือตลาดที่ให้ประโยชน์สูงสุดในกรณีที่ไม่มีตลาดหลัก สำหรับสินทรัพย์นั้นหรือหนี้สินนั้น และ
- 78.2 กิจการสามารถเข้าทำรายการสำหรับสินทรัพย์นั้น หรือหนี้สินนั้น ด้วยราคาในตลาดนั้น ณ วันที่วัดมูลค่า
- 79 กิจการต้องไม่ปรับปรุงข้อมูลระดับ 1 ยกเว้นแต่ในสถานการณ์ต่อไปนี้
- 79.1 เมื่อกิจการถือสินทรัพย์ หรือหนี้สิน (เช่น ตราสารหนี้) จำนวนมากที่คล้ายกัน (แต่ไม่ใช่อย่างเดียวกัน) ที่มีการวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม และมีข้อมูลราคาเสนอซื้อขายในตลาดที่มีสภาพคล่อง แต่ไม่สามารถเข้าถึงได้สำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินแต่ละรายการ (เนื่องจากมีสินทรัพย์และหนี้สินที่คล้ายคลึงกันจำนวนมากที่ถือโดยกิจการ เป็นการยากที่จะได้ข้อมูลราคาสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินแต่ละรายการ ณ วันที่วัดมูลค่า) ในกรณีนี้ เพื่อให้สามารถถือปฏิบัติได้โดยสะดวกกิจการอาจวัดมูลค่ายุติธรรมโดยใช้วิธีการกำหนดราคาทางเลือก ที่มีได้ขึ้นอยู่กับราคาเสนอซื้อขายเพียงอย่างเดียว (เช่น วิธีการกำหนดราคาเมทริกซ์ (Matrix pricing)) อย่างไรก็ตามวิธีการกำหนดราคาทางเลือกส่งผลให้การวัดมูลค่ายุติธรรมถูกจัดประเภทของลำดับชั้นมูลค่ายุติธรรมที่ลดต่ำลง

- 79.2 เมื่อราคาเสนอซื้อขายในตลาดที่มีสภาพคล่องไม่ได้เป็นตัวแทนของมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่วัดมูลค่า ซึ่งอาจเป็นกรณี ตัวอย่างเช่น มีเหตุการณ์ที่มีนัยสำคัญ (เช่น มีรายการในตลาดซื้อขายที่ไม่มีตัวกลาง มีการซื้อขายในตลาดนายหน้าหรือมีการประกาศราคา) เกิดขึ้นหลังจากการปิดตลาดแต่ก่อนวันที่วัดมูลค่า กิจการต้องกำหนดและใช้นโยบายอย่างสม่ำเสมอในการระบุถึงเหตุการณ์เหล่านั้นที่อาจส่งผลกระทบต่อการวัดมูลค่ายุติธรรม อย่างไรก็ตาม หากราคาเสนอซื้อขายจะมีการปรับปรุงสำหรับข้อมูลใหม่ การปรับปรุงจะส่งผลให้การวัดมูลค่ายุติธรรมถูกจัดประเภทของลำดับชั้นมูลค่ายุติธรรมที่ลดต่ำลง
- 79.3 เมื่อวัดมูลค่ายุติธรรมของหนี้สินหรือตราสารทุนของกิจการ โดยใช้ราคาเสนอซื้อขายเพื่อรับรู้เป็นสินทรัพย์สำหรับรายการอย่างเดียวกันในตลาดที่มีสภาพคล่อง ราคานั้นจำเป็นต้องมีการปรับปรุงสำหรับปัจจัยเฉพาะของรายการนั้นหรือของสินทรัพย์นั้น (ดูย่อหน้าที่ 39) หากไม่ต้องการปรับปรุงราคาเสนอซื้อขายของสินทรัพย์ ผลคือการวัดมูลค่ายุติธรรมถูกจัดประเภทในระดับ 1 ของลำดับชั้นมูลค่ายุติธรรม อย่างไรก็ตาม การปรับปรุงใดๆ กับราคาเสนอซื้อขายของสินทรัพย์ จะส่งผลให้การวัดมูลค่ายุติธรรมถูกจัดประเภทของลำดับชั้นมูลค่ายุติธรรมที่ลดต่ำลง
- 80 หากกิจการมีสถานะในการถือสินทรัพย์หรือหนี้สินเดี่ยว (รวมถึงสถานะที่ประกอบไปด้วยสินทรัพย์หรือหนี้สินอย่างเดียวกันเป็นจำนวนมาก เช่น การถือเครื่องมือทางการเงิน) และสินทรัพย์นั้นหรือหนี้สินนั้นมีการซื้อขายในตลาดที่มีสภาพคล่อง มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สินต้องมีการวัดมูลค่าในระดับ 1 อันเป็นผลของราคาเสนอซื้อขายของสินทรัพย์และหนี้สินแต่ละรายการคุณด้วยปริมาณที่กิจการถือ แม้ว่าปริมาณการซื้อขายของตลาดตามปกติรายวันจะไม่เพียงพอที่จะรองรับปริมาณที่ถือโดยกิจการ และคำสั่งขายในครั้งเดียวที่อาจมีผลกระทบต่อราคาเสนอซื้อขาย

ข้อมูลระดับ 2

- 81 ข้อมูลระดับ 2 เป็นข้อมูลอื่นที่สังเกตได้ไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อมสำหรับสินทรัพย์นั้นหรือหนี้สินนั้นนอกเหนือจากราคาเสนอซื้อขายซึ่งรวมอยู่ในข้อมูลระดับ 1
- 82 หากสินทรัพย์หรือหนี้สินมีเงื่อนไข (ตามสัญญา) ที่ระบุไว้ ข้อมูลระดับ 2 ต้องสังเกตได้สำหรับเงื่อนไขสำคัญทั้งหมดของสินทรัพย์หรือหนี้สิน ข้อมูลระดับ 2 รวมถึงรายการดังต่อไปนี้
- 82.1 ราคาเสนอซื้อขายของสินทรัพย์หรือหนี้สินที่คล้ายคลึงกันในตลาดที่มีสภาพคล่อง
- 82.2 ราคาเสนอซื้อขายของสินทรัพย์หรือหนี้สินอย่างเดียวกัน หรือคล้ายคลึงกันในตลาดที่ไม่มีการซื้อขายคล่อง
- 82.3 ข้อมูลอื่นที่สังเกตได้สำหรับสินทรัพย์นั้นหรือหนี้สินนั้น นอกเหนือจากราคาเสนอซื้อขาย ตัวอย่างเช่น
- 82.3.1 อัตราดอกเบี้ยและเส้นอัตราผลตอบแทนที่สังเกตได้ที่มีการเสนอตามช่วงเวลาปกติ
- 82.3.2 ความผันผวนโดยนัย (implied volatilities) และ
- 82.3.3 อัตราผลตอบแทนเพื่อชดเชยความเสี่ยงด้านเครดิต (Credit spread)
- 82.4 ข้อมูลที่ได้รับการยืนยันจากตลาดโดยตรงหรือโดยอ้อม

- 83 การปรับปรุงข้อมูลระดับ 2 จะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับปัจจัยเฉพาะของสินทรัพย์นั้นหรือหนี้สินนั้น ปัจจัยเหล่านั้นรวมถึงปัจจัยดังต่อไปนี้
- 83.1 สภาพหรือสถานที่ตั้งของสินทรัพย์
- 83.2 ระดับที่ข้อมูลมีความสัมพันธ์กับรายการที่สามารถเปรียบเทียบกันได้กับสินทรัพย์นั้นหรือหนี้สินนั้น (รวมถึงปัจจัยที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 39) และ
- 83.3 ปริมาณหรือระดับของกิจกรรมในตลาดซึ่งเป็นข้อมูลที่สามารถสังเกตได้นั้น
- 84 การปรับปรุงข้อมูลระดับ 2 ที่มีนัยสำคัญสำหรับการวัดมูลค่าโดยรวม อาจส่งผลให้การวัดมูลค่า ยุติธรรมถูกจัดประเภทเป็นระดับ 3 ของลำดับชั้นมูลค่ายุติธรรมถ้ารายการปรับปรุงนั้นใช้ข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้อย่างมีนัยสำคัญ
- 85 ย่อหน้าที่ 35 อธิบายการใช้ข้อมูลระดับ 2 สำหรับสินทรัพย์และหนี้สินรายการใดรายการหนึ่ง

ข้อมูลระดับ 3

- 86 ข้อมูลระดับ 3 เป็นข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้สำหรับสินทรัพย์นั้นหรือหนี้สินนั้น
- 87 ข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้ต้องนำมาใช้ในการวัดมูลค่ายุติธรรมในระดับเท่าที่ไม่มีข้อมูลที่สามารถสังเกตได้ที่มีความเกี่ยวข้อง จึงรองรับสถานการณ์ที่มีกิจกรรมน้อย (หากมี) ในตลาดที่มีสภาพคล่องสำหรับสินทรัพย์นั้นหรือหนี้สินนั้น ณ วันที่วัดมูลค่า อย่างไรก็ตามวัตถุประสงค์ของการวัดมูลค่ายุติธรรมยังคงเหมือนเดิม กล่าวคือ ราคาขายหรือโอนออก ณ วันที่วัดมูลค่าจากมุมมองของผู้ร่วมตลาดที่ถือสินทรัพย์หรือมีภาระหนี้สิน ดังนั้นข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้จะสะท้อนถึงข้อสมมติที่ผู้ร่วมตลาดจะใช้เมื่อกำหนดราคาสินทรัพย์นั้นหรือหนี้สินนั้นรวมถึงข้อสมมติเกี่ยวกับความเสี่ยง
- 88 ข้อสมมติเกี่ยวกับความเสี่ยงรวมถึงความเสี่ยงที่มีอยู่ในเทคนิคการประเมินมูลค่าแต่ละเทคนิคที่นำมาใช้ในการวัดมูลค่ายุติธรรม (เช่น แบบจำลองการกำหนดราคา) และความเสี่ยงที่มีอยู่ในข้อมูลที่นำมาใช้ในเทคนิคการประเมินมูลค่า การวัดมูลค่าที่ไม่ได้รวมการปรับปรุงสำหรับความเสี่ยง จะไม่เป็นตัวแทนการวัดมูลค่ายุติธรรมถ้าหากผู้ร่วมตลาดจะปรับปรุงสำหรับความเสี่ยงเมื่อกำหนดราคาสินทรัพย์นั้นหรือหนี้สินนั้น ตัวอย่างเช่น อาจจำเป็นที่จะรวมส่วนปรับปรุงความเสี่ยงเมื่อมีความไม่แน่นอนอย่างมีนัยสำคัญในการวัดมูลค่า (เช่น เมื่อมีการลดลงอย่างมีนัยสำคัญในปริมาณหรือระดับของกิจกรรมเมื่อเปรียบเทียบกับกิจกรรมปกติของตลาดสำหรับสินทรัพย์นั้นหรือหนี้สินนั้น หรือสินทรัพย์หรือหนี้สินที่คล้ายคลึงกันและกิจการเห็นว่าราคาของการทำรายการนั้นหรือราคาเสนอซื้อขายมิได้เป็นตัวแทนมูลค่ายุติธรรมตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 37 ถึง 47)
- 89 กิจการต้องพัฒนาข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้โดยใช้ข้อมูลที่ดีที่สุดที่มีอยู่ในสถานการณ์นั้น ซึ่งอาจรวมถึงข้อมูลของกิจการเอง ในการพัฒนาข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้กิจการอาจเริ่มต้นด้วยข้อมูลของกิจการเอง แต่ต้องปรับปรุงข้อมูลเหล่านั้นหากข้อมูลที่มีอยู่อย่างสมเหตุสมผลนั้นแสดงให้เห็นว่าผู้ร่วมตลาดคนอื่นจะใช้ข้อมูลที่แตกต่างกันหรือมีบางสิ่งบางอย่างเฉพาะของกิจการที่ผู้ร่วมตลาดคนอื่นไม่มี (เช่น การผนึกกันเพื่อเพิ่มศักยภาพ (synergy) ของกิจการโดยเฉพาะ) กิจการไม่จำเป็นต้องดำเนินการที่จะใช้ความพยายามทุกวิถีทางเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อสมมติของผู้ร่วมตลาด อย่างไรก็ตามกิจการต้องพิจารณาข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับข้อสมมติของผู้ร่วมตลาดซึ่งมี

อยู่อย่างสมเหตุสมผล ข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้ซึ่งมีการพัฒนาในลักษณะข้างต้นถือได้ว่าเป็น
ข้อสมมติของผู้ร่วมตลาด และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวัดมูลค่ายุติธรรม

90 ย่อหน้าที่ 36 อธิบายถึงการใช้ข้อมูลระดับ 3 สำหรับสินทรัพย์และหนี้สินรายการใดรายการหนึ่ง

การเปิดเผยข้อมูล

91 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินทั้งสองเรื่องดังต่อไปนี้

91.1 เทคนิคการประเมินมูลค่าและข้อมูลที่นำมาใช้ในการพัฒนาการวัดมูลค่าเหล่านั้น
สำหรับสินทรัพย์และหนี้สินที่มีการวัดมูลค่ายุติธรรมภายหลังการรับรู้เริ่มแรก
ในงบแสดงฐานะการเงินทั้งที่เกิดขึ้นประจำหรือเกิดขึ้นไม่ประจำ

91.2 ผลกระทบของการวัดมูลค่าที่มีต่อกำไรหรือขาดทุนหรือกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับ
งวดสำหรับการวัดมูลค่ายุติธรรมที่เกิดขึ้นประจำซึ่งใช้ข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้อย่าง
มีนัยสำคัญ (ข้อมูลระดับ 3)

92 เพื่อเป็นไปตามวัตถุประสงค์ในย่อหน้าที่ 91 กิจการต้องพิจารณาทุกเรื่องดังต่อไปนี้

92.1 ระดับของรายละเอียดที่จำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดของการเปิดเผยข้อมูล

92.2 ควรเน้นข้อกำหนดต่าง ๆ ในแต่ละข้อมากน้อยเพียงไร

92.3 การแยกหรือการรวมรายการควรมีน้อยเพียงใด

92.4 ผู้ใช้งบการเงินต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อประเมินข้อมูลเชิงปริมาณที่เปิดเผยหรือไม่

หากการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้และมาตรฐาน
การรายงานทางการเงินฉบับอื่น ๆ ไม่เพียงพอที่จะตอบสนองวัตถุประสงค์ในย่อหน้าที่ 91 กิจการ
ต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมที่จำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์เหล่านั้น

93 เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในย่อหน้าที่ 91 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้เป็นอย่างน้อยที่สุด
สำหรับแต่ละประเภทของสินทรัพย์ และหนี้สิน (ดูย่อหน้าที่ 94 สำหรับข้อมูลในการกำหนดประเภท
ที่เหมาะสมของสินทรัพย์และหนี้สิน) ที่มีการวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมในงบแสดงฐานะการเงิน
ภายหลังจากการรับรู้เริ่มแรก (รวมถึงการวัดมูลค่าซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของมูลค่ายุติธรรมภายใต้
ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้)

93.1 ให้เปิดเผยการวัดมูลค่ายุติธรรม ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน สำหรับการวัดมูลค่า
ยุติธรรมที่เกิดขึ้นประจำและเกิดขึ้นไม่ประจำ และสำหรับการวัดมูลค่ายุติธรรมที่ไม่ได้
เกิดขึ้นประจำให้เปิดเผยเหตุผลที่มีการวัดมูลค่ายุติธรรม ทั้งนี้การวัดมูลค่ายุติธรรมของ
สินทรัพย์หรือหนี้สินที่เกิดขึ้นประจำในงบแสดงฐานะการเงิน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลา
รายงาน เป็นไปตามข้อกำหนดหรือที่อนุญาตให้ปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน
ฉบับอื่น การวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สินที่ไม่ได้เกิดขึ้นประจำเป็นไปตาม
ข้อกำหนดหรือที่อนุญาตให้ปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น ๆ ใน
สถานการณ์เฉพาะ (เช่น เมื่อกิจการวัดสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายด้วยมูลค่ายุติธรรม
หักต้นทุนในการขายตามข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5

- (ปรับปรุง 2558) เรื่อง สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก เนื่องจากมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขายของสินทรัพย์ต่ำกว่ามูลค่าตามบัญชี)
- 93.2 การจัดลำดับชั้นการวัดมูลค่ายุติธรรมว่าอยู่ในระดับใดของลำดับชั้นมูลค่ายุติธรรม (ข้อมูลระดับ 1 2 หรือ 3) สำหรับการวัดมูลค่ายุติธรรมที่เกิดขึ้นประจำ และเกิดขึ้นไม่ประจำ
- 93.3 สำหรับสินทรัพย์และหนี้สินที่ถืออยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานที่มีการวัดมูลค่ายุติธรรมแบบเกิดขึ้นประจำ จำนวนเงินที่มีการโอนระหว่างระดับ 1 และระดับ 2 ของลำดับชั้นมูลค่ายุติธรรม พร้อมระบุเหตุผลสำหรับการโอนเหล่านั้น และนโยบายของกิจการในการกำหนดว่าเมื่อใดจึงถือว่ามี การโอนระหว่างระดับ (ดูย่อหน้าที่ 95) การโอนเข้าและโอนออกในแต่ละระดับต้องมีการเปิดเผยและกล่าวถึงแยกต่างหากจากกัน
- 93.4 สำหรับการวัดมูลค่ายุติธรรมแบบเกิดขึ้นประจำและเกิดขึ้นไม่ประจำ ที่จัดประเภทใน ระดับ 2 และ ระดับ 3 ของลำดับชั้นมูลค่ายุติธรรม คำอธิบายเทคนิคการประเมินมูลค่า และข้อมูลที่ใช้ในการวัดมูลค่ายุติธรรม อนึ่งหากมีการเปลี่ยนแปลงในเทคนิคการประเมินมูลค่า (เช่น การเปลี่ยนจากวิธีราคาตลาดเป็นวิธีรายได้ หรือการใช้เทคนิคการประเมินมูลค่าเพิ่มเติม) กิจการต้องเปิดเผยถึงการเปลี่ยนแปลงและเหตุผลของการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ สำหรับการวัดมูลค่ายุติธรรมที่ถูกจัดประเภทในระดับ 3 ของลำดับชั้นมูลค่ายุติธรรม กิจการต้องจัดให้มีข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้ที่มีนัยสำคัญซึ่งนำมาใช้ในการวัดมูลค่ายุติธรรม กิจการไม่จำเป็นต้องจัดทำข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดของการเปิดเผยข้อมูลนี้ หากข้อมูลเชิงปริมาณที่ไม่สามารถสังเกตได้นั้นมิใช่ข้อมูลซึ่งพัฒนาโดยกิจการในการวัดมูลค่ายุติธรรม (เช่น เมื่อกิจการใช้ราคาจากรายการก่อนหน้าหรือใช้ข้อมูลการกำหนดราคาของบุคคลที่สามโดยไม่มี การปรับปรุง) อย่างไรก็ตามเมื่อมีการเปิดเผยข้อมูล กิจการไม่สามารถละเว้นข้อมูลเชิงปริมาณ ที่ไม่สามารถสังเกตได้ที่มีนัยสำคัญในการวัดมูลค่ายุติธรรมและที่สามารถหาได้อย่าง สมเหตุสมผลโดยกิจการ
- 93.5 สำหรับการวัดมูลค่ายุติธรรมที่เกิดขึ้นประจำซึ่งจัดประเภทในระดับ 3 ของลำดับชั้นของ มูลค่ายุติธรรม การกระทบยอดยกมาและยกไป โดยเปิดเผยการเปลี่ยนแปลงแยกต่างหาก สำหรับรายการดังต่อไปนี้
- 93.5.1 ผลกำไรหรือขาดทุนรวมสำหรับงวดซึ่งรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน และเป็นรายการ ในบรรทัดใดในกำไรหรือขาดทุนซึ่งมีการรับรู้ผลกำไรหรือขาดทุนดังกล่าว
- 93.5.2 ผลกำไรหรือขาดทุนรวมสำหรับงวดซึ่งรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น และเป็น รายการในบรรทัดใดในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นซึ่งมีการรับรู้ผลกำไรหรือขาดทุน ดังกล่าว
- 93.5.3 การซื้อ การขาย การออกใหม่ และการชำระคืน (เปิดเผยแต่ละประเภทที่เปลี่ยนแปลง แยกจากกัน)

93.5.4 จำนวนที่โอนเข้าหรือโอนออกจากระดับ 3 ของลำดับชั้นของมูลค่ายุติธรรม เหตุผลในการโอนและนโยบายของกิจการในการกำหนดว่าการโอนระหว่างระดับได้เกิดขึ้น (ดูย่อหน้าที่ 95) การโอนเข้าหรือโอนออกจากระดับ 3 ต้องมีการเปิดเผยแยกต่างหาก

93.6 สำหรับการวัดมูลค่ายุติธรรมที่เกิดขึ้นประจำที่จัดประเภทอยู่ในระดับ 3 ของลำดับชั้นของมูลค่ายุติธรรม จำนวนกำไรหรือขาดทุนรวมสำหรับงวดตามย่อหน้าที่ 93.5.1 ที่รวมในกำไรหรือขาดทุนซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงกำไรหรือขาดทุนที่ยังไม่เกิดขึ้นที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์และหนี้สินเหล่านั้นที่ถืออยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน และเป็นรายการในบรรทัดใดในกำไรหรือขาดทุนซึ่งมีการรับรู้ผลกำไรหรือขาดทุนที่ยังไม่เกิดขึ้น

93.7 สำหรับการวัดมูลค่ายุติธรรมที่เกิดขึ้นประจำและเกิดขึ้นไม่ประจำที่จัดประเภทอยู่ในระดับ 3 ของลำดับชั้นของมูลค่ายุติธรรม คำอธิบายขั้นตอนการประเมินมูลค่าที่กิจการใช้ (ตัวอย่างเช่น กิจการมีการกำหนดนโยบายและวิธีการประเมินมูลค่าอย่างไร และการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมในแต่ละงวด)

93.8 สำหรับการวัดมูลค่ายุติธรรมที่เกิดขึ้นประจำที่จัดประเภทอยู่ในระดับ 3 ของลำดับชั้นของมูลค่ายุติธรรม

93.8.1 สำหรับการวัดมูลค่าทุกรายการ การบรรยายระบุความอ่อนไหวของการวัดมูลค่ายุติธรรมที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงในข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้หากการเปลี่ยนแปลงในข้อมูลเหล่านั้นในจำนวนซึ่งแตกต่างกันอาจส่งผลทำให้การวัดมูลค่ายุติธรรมสูงกว่าหรือต่ำกว่าอย่างมีนัยสำคัญ หากมีความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเหล่านั้นและข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้อื่นในการวัดมูลค่ายุติธรรม กิจการต้องอธิบายความสัมพันธ์เหล่านั้นและการส่งผลในการขยายหรือลดผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้ต่อการวัดมูลค่ายุติธรรม เพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดการเปิดเผยข้างต้น คำบรรยายระบุความอ่อนไหวกับการเปลี่ยนแปลงของข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้ อย่างน้อยต้องรวมถึงข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้เมื่อปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 93.4

93.8.2 สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน หากการเปลี่ยนแปลงข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้เพียงหนึ่งอย่างหรือมากกว่านั้นเพื่อสะท้อนถึงข้อสมมติทางเลือกที่เป็นไปได้อย่างมีเหตุผล ซึ่งจะมีผลเปลี่ยนแปลงมูลค่ายุติธรรมอย่างมีนัยสำคัญ กิจการต้องระบุข้อเท็จจริงและเปิดเผยผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น รวมถึงกิจการต้องเปิดเผยวิธีการคำนวณผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงที่สะท้อนถึงข้อสมมติทางเลือกที่เป็นไปได้อย่างมีเหตุผล เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว ความมีนัยสำคัญต้องพิจารณาจากกำไรหรือขาดทุน และสินทรัพย์รวมหรือหนี้สินรวมหรือพิจารณาจากส่วนของเจ้าของรวมเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมซึ่งรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

- 93.9 สำหรับการวัดมูลค่ายุติธรรมที่เกิดขึ้นประจำและที่เกิดขึ้นไม่ประจำ ถ้าการใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและดีที่สุดของสินทรัพย์ที่ไม่ใช้สินทรัพย์ทางการเงินแตกต่างจากการใช้ในปัจจุบัน กิจการต้องเปิดเผยว่าเหตุใดสินทรัพย์ที่ไม่ใช้สินทรัพย์ทางการเงินมีการใช้ในลักษณะที่ต่างจากการใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและดีที่สุด
- 94 กิจการต้องกำหนดประเภทที่เหมาะสมของสินทรัพย์และหนี้สินตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้
- 94.1 ลักษณะและคุณลักษณะของสินทรัพย์หรือหนี้สิน และความเสี่ยงของสินทรัพย์หรือหนี้สิน และ
- 94.2 การวัดมูลค่ายุติธรรมถูกจัดประเภทอยู่ในระดับใดของลำดับชั้นของมูลค่ายุติธรรม
- การวัดมูลค่ายุติธรรมภายในระดับ 3 ของลำดับชั้นของมูลค่ายุติธรรม อาจจำเป็นต้องมีการจัดจำนวนประเภทที่มากกว่าเนื่องจากการวัดมูลค่าเหล่านั้นมีระดับของความไม่แน่นอนและต้องใช้ดุลยพินิจ (subjectivity) สูง การกำหนดประเภทที่เหมาะสมของสินทรัพย์และหนี้สินเพื่อการเปิดเผยเกี่ยวกับการวัดมูลค่ายุติธรรมเป็นการใช้ดุลยพินิจบ่อยครั้งที่ประเภทของสินทรัพย์และหนี้สินจะมีการแยกประเภทมากกว่ารายการที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงิน อย่างไรก็ตาม กิจการต้องให้ข้อมูลที่เพียงพอเพื่อสามารถระบวยอดได้กับรายการที่แสดงอยู่ในงบแสดงฐานะการเงิน ถ้ามาตรฐานการรายงานทางการเงินอื่นมีการระบุประเภทของสินทรัพย์หรือหนี้สิน กิจการอาจใช้ประเภทดังกล่าวเพื่อเปิดเผยข้อมูลตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ หากการจัดประเภทนั้นเป็นไปตามเงื่อนไขข้อกำหนดในย่อหน้านี้
- 95 กิจการต้องเปิดเผยและปฏิบัติตามนโยบายอย่างสม่ำเสมอในการกำหนดว่าเมื่อใดจะถือว่าการโอนระหว่างระดับชั้นของมูลค่ายุติธรรมได้เกิดขึ้นตามย่อหน้าที่ 93.3 และ 93.5.4 นโยบายเกี่ยวกับจังหวะเวลาในการรับรู้การโอนต้องเป็นแบบเดียวกันสำหรับการโอนเข้าและการโอนออก ตัวอย่างของนโยบายในการกำหนดจังหวะเวลาในการโอนรวมถึงข้อต่อไปนี้
- 95.1 วันที่ของเหตุการณ์หรือการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ อันเป็นเหตุให้เกิดการโอน
- 95.2 เมื่อเริ่มต้นของรอบระยะเวลาการรายงาน
- 95.3 เมื่อสิ้นสุดของรอบระยะเวลาการรายงาน
- 96 ถ้ากิจการตัดสินใจใช้นโยบายทางการบัญชีที่เป็นข้อยกเว้นในย่อหน้าที่ 48 กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงนั้น
- 97 สำหรับแต่ละประเภทของสินทรัพย์และหนี้สินที่ไม่ได้วัดด้วยมูลค่ายุติธรรมในงบแสดงฐานะการเงิน แต่มีการเปิดเผยมูลค่ายุติธรรม กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่กำหนดในย่อหน้าที่ 93.2 93.4 และ 93.9 อย่างไรก็ตาม กิจการไม่ต้องเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้ที่มีนัยสำคัญที่ใช้ในการวัดมูลค่ายุติธรรมในระดับ 3 ของลำดับชั้นของมูลค่ายุติธรรมตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 93.4 กิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลอื่นที่กำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้สำหรับสินทรัพย์และหนี้สินเหล่านั้น

- 98 สำหรับหนี้สินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมและได้รวมการเพิ่มความน่าเชื่อถือของบุคคลที่สามซึ่งไม่สามารถแบ่งแยกได้ ผู้ออกตราสารหนี้ต้องเปิดเผยถึงการมีอยู่ของการเพิ่มความน่าเชื่อถือ และระบุว่าได้มีการสะท้อนในการวัดมูลค่ายุติธรรมของหนี้สินหรือไม่
- 99 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณที่กำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ในรูปแบบตาราง เว้นแต่รูปแบบอื่นจะเหมาะสมมากกว่า

ภาคผนวก ก

นิยาม

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

ตลาดที่มีสภาพคล่อง	ตลาดที่รายการสำหรับสินทรัพย์นั้นหรือหนี้สินนั้นเกิดขึ้นซึ่งมีความถี่และปริมาณอย่างเพียงพอเพื่อให้ข้อมูลราคาอย่างต่อเนื่อง
วิธีราคาทุน	เทคนิคการประเมินมูลค่าที่สะท้อนถึงจำนวนเงินที่ต้องใช้ในปัจจุบันเพื่อเปลี่ยนแทนกำลังการผลิตของสินทรัพย์ (ปกติหมายถึงต้นทุนการเปลี่ยนแทนปัจจุบัน)
ราคาที่ได้มาหรือรับโอน	ราคาที่จ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งสินทรัพย์หรือราคาที่ได้รับเมื่อเข้ารับหนี้สินในรายการแลกเปลี่ยน
ราคาขายออกหรือโอนออก	ราคาที่จะได้รับการขายสินทรัพย์หรือที่จะต้องจ่ายเพื่อโอนหนี้สิน
กระแสเงินสดที่คาดหวัง	ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักด้วยความน่าจะเป็น (คือ ค่าเฉลี่ยของการกระจาย) ของกระแสเงินสดในอนาคตที่เป็นไปได้
มูลค่ายุติธรรม	ราคาที่จะได้รับการขายสินทรัพย์ หรือจะจ่ายเพื่อโอนหนี้สินในรายการที่เกิดขึ้นในสภาพปกติระหว่างผู้ร่วมตลาด ณ วันที่วัดมูลค่า
การใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและดีที่สุด	การใช้สินทรัพย์ที่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงินโดยผู้ร่วมตลาดที่ทำให้เกิดมูลค่าสูงสุดของสินทรัพย์ หรือกลุ่มของสินทรัพย์และหนี้สิน (เช่น ธุรกิจ) ที่จะนำสินทรัพย์นั้นไปใช้
วิธีรายได้	เทคนิคการประเมินมูลค่าที่แปลงจำนวนเงินในอนาคต (เช่น กระแสเงินสด หรือ รายได้และค่าใช้จ่าย) เป็นจำนวนเงินในปัจจุบัน (ได้แก่ การคิดลด) การวัดมูลค่ายุติธรรมกำหนดขึ้นโดยใช้เกณฑ์จากมูลค่าซึ่งระบุจากความคาดหวังของตลาดในปัจจุบันเกี่ยวกับจำนวนเงินเหล่านั้นในอนาคต
ข้อมูล	ข้อสมมติที่ผู้ร่วมตลาดจะใช้เมื่อจะกำหนดราคาสินทรัพย์หรือหนี้สิน รวมถึงข้อสมมติเกี่ยวกับความเสี่ยง ดังนี้

- (ก) ความเสี่ยงซึ่งมีอยู่จากการใช้เทคนิคการประเมินมูลค่ายุติธรรม แต่ละเทคนิคเพื่อวัดมูลค่ายุติธรรม (เช่น แบบจำลองการกำหนดราคา) และ
- (ข) ความเสี่ยงซึ่งมีอยู่จากข้อมูลที่นำมาใช้ในเทคนิคการประเมินมูลค่า

ข้อมูลอาจเป็นข้อมูลที่สามารถสังเกตได้หรือไม่สามารถสังเกตได้

ข้อมูลระดับ 1

ราคาเสนอซื้อขาย (ไม่ต้องปรับปรุง) ในตลาดที่มีสภาพคล่องสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินอย่างเดียวกันซึ่งกิจการสามารถเข้าถึง ณ วันที่วัดมูลค่า

ข้อมูลระดับ 2

ข้อมูลอื่นนอกเหนือจากราคาเสนอซื้อขายซึ่งรวมอยู่ในระดับ 1 ที่สามารถสังเกตได้โดยตรงหรือโดยอ้อมสำหรับสินทรัพย์นั้นหรือหนี้สินนั้น

ข้อมูลระดับ 3

ข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้ซึ่งนำมาใช้กับสินทรัพย์นั้นหรือหนี้สินนั้น

วิธีราคาตลาด

เทคนิคการประเมินมูลค่าที่ใช้ราคาและข้อมูลที่เกี่ยวข้องอื่นซึ่งเป็นข้อมูลจากรายการในตลาด สำหรับสินทรัพย์ หนี้สิน หรือกลุ่มของสินทรัพย์และหนี้สินอย่างเดียวกันหรือเปรียบเทียบกันได้ (กล่าวคือ มีความคล้ายคลึงกัน) เช่น ธุรกิจ

ข้อมูลที่ยืนยันจากตลาด

ข้อมูลที่ได้รับส่วนสำคัญจากข้อมูลตลาดที่สามารถสังเกตได้หรือข้อมูลที่ได้รับการยืนยันจากข้อมูลตลาดที่สามารถสังเกตได้โดยอาศัยความสัมพันธ์หรือวิธีการอื่น

ผู้ร่วมตลาด

ผู้ซื้อและผู้ขายในตลาดหลัก (หรือตลาดที่ให้ประโยชน์สูงสุด) สำหรับสินทรัพย์นั้นหรือหนี้สินนั้น โดยมีลักษณะทั้งหมดดังนี้

- (ก) มีความเป็นอิสระจากกัน คือไม่ใช่บุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกันตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 24 (ปรับปรุง 2558) เรื่องการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน แม้ว่าอาจจะนำราคาในการทำรายการของบุคคลที่เกี่ยวข้องมาใช้เป็นข้อมูลในการวัดมูลค่ายุติธรรม หากกิจการมีหลักฐานว่ารายการนั้นเป็นไปตามเงื่อนไขตลาด

- (ข) มีความรอบรู้ มีความเข้าใจอย่างสมเหตุสมผลเกี่ยวกับสินทรัพย์หรือหนี้สิน และรายการ โดยใช้ข้อมูลทั้งหมดที่มีอยู่ รวมถึงข้อมูลที่อาจได้มาจากการตรวจสอบวิเคราะห์สถานะ (due diligence) อันเป็นปกติหรือตามประเพณีปฏิบัติ
- (ค) สามารถที่จะเข้าทำรายการสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้น
- (ง) เต็มใจที่จะเข้าทำรายการสำหรับสินทรัพย์นั้นหรือหนี้สินนั้น เช่น ถูกใจแต่ไม่ได้ถูกบังคับให้ทำ

ตลาดที่ให้ประโยชน์สูงสุด

ตลาดที่จำนวนเงินที่จะได้รับจากการขายสินทรัพย์เป็นจำนวนมากที่สุด หรือตลาดที่จำนวนเงินที่จ่ายคืนเพื่อโอนหนี้สินเป็นจำนวนน้อยที่สุด ภายหลังจากที่ได้พิจารณาต้นทุนการทำรายการ และต้นทุนของการขนส่งแล้ว

ความเสี่ยงที่ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของภาระผูกพัน

ความเสี่ยงที่กิจการจะไม่สามารถปฏิบัติตามภาระผูกพันได้ ความเสี่ยงที่ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของภาระผูกพันรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงความเสี่ยงด้านเครดิตของกิจการเอง

ข้อมูลที่สามารถสังเกตได้

ข้อมูลที่เกิดจากการใช้ข้อมูลตลาด เช่น ข้อมูลสาธารณะที่มีอยู่เกี่ยวกับเหตุการณ์ หรือรายการที่เกิดขึ้นจริง และสะท้อนข้อสมมติที่ผู้ร่วมตลาดจะนำมาใช้เพื่อกำหนดราคาสินทรัพย์หรือหนี้สิน

รายการที่เกิดขึ้นในสภาพปกติ

รายการที่ถือว่ามี การเสนอซื้อขายในตลาดสำหรับระยะเวลาก่อนวันที่วัดมูลค่า เพื่อให้เวลากับกิจกรรมทางตลาดที่เป็นปกติและเป็นประเพณีปฏิบัติสำหรับรายการเกี่ยวกับสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้น โดยไม่ใช่รายการที่เกิดขึ้นจากการบังคับ (เช่น บังคับเลิกกิจการหรือการขายในภาวะที่กิจการมีปัญหาทางการเงิน)

ตลาดหลัก

ตลาดที่มีปริมาณ และระดับกิจกรรมของสินทรัพย์นั้นและหนี้สินนั้นมากที่สุด

ผลตอบแทนเพื่อชดเชยความเสี่ยง

ผลตอบแทนที่ผู้ร่วมตลาดซึ่งไม่ชอบความเสี่ยงต้องการเพื่อยอมรับความไม่แน่นอนซึ่งมีอยู่ในกระแสเงินสดของสินทรัพย์หรือหนี้สิน สามารถเรียกอีกชื่อว่า ส่วนปรับปรุงสำหรับความเสี่ยง (Risk adjustment)

ต้นทุนการทำรายการ

ต้นทุนในการขายสินทรัพย์หรือโอนหนี้สินในตลาดหลัก (หรือตลาดที่ให้ประโยชน์สูงสุด) สำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินที่เกิดจากการจำหน่ายหรือโอนหนี้สิน และเป็นไปตามเงื่อนไขทั้งสองข้อต่อไปนี้

- (ก) เป็นผลโดยตรงจากรายการและจำเป็นต่อรายการนั้น
- (ข) จะไม่เกิดขึ้น หากไม่มีการตัดสินใจในการขายสินทรัพย์หรือการโอนหนี้สิน (คล้ายคลึงกับต้นทุนในการขายตามที่ได้ให้ความหมายไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก)

ต้นทุนการขนส่ง

ต้นทุนที่เกิดขึ้นเพื่อขนส่งสินทรัพย์จากสถานที่ปัจจุบันไปยังตลาดหลัก (หรือตลาดที่ให้ประโยชน์สูงสุด)

หน่วยวัดทางบัญชี

ระดับที่สินทรัพย์หรือหนี้สินจะถูกรวมหรือแยกตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน เพื่อวัตถุประสงค์ในการรับรู้

ข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้

ข้อมูลซึ่งไม่มีข้อมูลตลาดปรากฏและถูกพัฒนาจากข้อมูลที่ดีที่สุดที่มีอยู่เกี่ยวกับข้อสมมติที่ผู้ร่วมตลาดจะนำมาใช้ในการกำหนดราคาสินทรัพย์นั้นหรือหนี้สินนั้น

ภาคผนวก ข

แนวทางปฏิบัติ

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงินซึ่งอธิบายแนวทางปฏิบัติของย่อหน้าที่ 1 ถึง 99 และเป็นข้อกำหนดเช่นเดียวกับส่วนอื่นของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

ข1 ดุลยพินิจที่นำมาใช้ในการประเมินมูลค่าในสถานการณ์ต่างๆ อาจแตกต่างกันภาคผนวกนี้อธิบายถึงการนำดุลยพินิจมาใช้ เมื่อกิจการมีการวัดมูลค่ายุติธรรมในสถานการณ์ที่ต่างกัน

แนวทางการวัดมูลค่ายุติธรรม

ข2 วัตถุประสงค์ของการวัดมูลค่ายุติธรรมคือประมาณการราคาสำหรับรายการที่เกิดขึ้นในสภาพปกติในการขายสินทรัพย์หรือการโอนหนี้สินที่จะเกิดขึ้นระหว่างผู้ร่วมตลาด ณ วันที่วัดมูลค่ายุติธรรมภายใต้สภาพปัจจุบันของตลาด ในการวัดมูลค่ายุติธรรมกิจการต้องกำหนดสิ่งต่อไปนี้

ข2.1 สินทรัพย์หรือหนี้สินรายการที่ต้องการวัดมูลค่ายุติธรรม (เป็นเช่นเดียวกับหน่วยวัดทางบัญชี)

ข2.2 สำหรับสินทรัพย์ที่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงิน ข้อสมมติในการประเมินมูลค่าที่เหมาะสม (ตามเกณฑ์การใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและดีที่สุด)

ข2.3 ตลาดหลัก (หรือตลาดที่ให้ประโยชน์สูงสุด) สำหรับสินทรัพย์นั้นหรือหนี้สินนั้น

ข2.4 เทคนิคการประเมินมูลค่าที่เหมาะสม พิจารณาความมีอยู่จริงของข้อมูลเพื่อใช้พัฒนาข้อสมมติที่ผู้ร่วมตลาดจะใช้ในการกำหนดราคาสินทรัพย์หรือหนี้สินและประเภทของข้อมูล ถูกจัดอยู่ในลำดับขั้นใดของมูลค่ายุติธรรม

ข้อสมมติในการประเมินมูลค่าสำหรับสินทรัพย์ที่มีใช้สินทรัพย์ทางการเงิน (ย่อหน้าที่ 31 ถึง 33)

ข3 เมื่อวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่มีใช้สินทรัพย์ทางการเงินที่ใช้ร่วมกับสินทรัพย์อื่นเป็นกลุ่ม (เช่น ติดตั้งหรือการเตรียมพร้อมสำหรับการใช้งาน) หรือใช้ร่วมกับสินทรัพย์และหนี้สินอื่น (เช่น ธุรกิจ) ผลกระทบที่มีต่อข้อสมมติในการประเมินมูลค่าขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ตัวอย่างเช่น

ข3.1 มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์อาจจะเหมือนกันไม่ว่าสินทรัพย์จะมีการใช้แบบแยกต่างหาก (Stand-alone basis) หรือการใช้ร่วมกับสินทรัพย์อื่น หรือการใช้ร่วมกับสินทรัพย์และหนี้สินอื่น ทั้งนี้อาจจะเป็นกรณีซึ่งสินทรัพย์เป็นธุรกิจซึ่งผู้ร่วมตลาดยังคงใช้ดำเนินงานอยู่ในกรณีนั้นจะเกี่ยวข้องกับการประเมินมูลค่าธุรกิจโดยรวมการใช้สินทรัพย์แบบเป็นกลุ่มสำหรับธุรกิจที่ยังคงดำเนินงานต่อเนื่องจะทำให้เกิดการผนึกรวมกัน (Synergy) ซึ่งผู้ร่วมตลาดสามารถเข้าถึงได้ (เช่น การผนึกรวมกันจากการใช้สินทรัพย์แบบกลุ่มของผู้ร่วมตลาดนั้นจะส่งผลกระทบต่อมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ ไม่ว่าสินทรัพย์จะมีการใช้แบบแยกต่างหาก หรือการใช้ร่วมกับสินทรัพย์อื่น หรือการใช้ร่วมกับสินทรัพย์และหนี้สินอื่น)

- ข3.2 การใช้สินทรัพย์ร่วมกับสินทรัพย์อื่นหรือใช้ร่วมกับสินทรัพย์และหนี้สินอื่นอาจนำมารวมอยู่ในการวัดมูลค่ายุติธรรมโดยผ่านการปรับปรุงมูลค่าสินทรัพย์ที่นำมาใช้แบบแยกต่างหาก อาจจะเป็นกรณีสินทรัพย์ที่เป็นเครื่องจักรและการวัดมูลค่ายุติธรรมกำหนดโดยใช้ราคาที่เกิดขึ้นได้ของเครื่องจักรที่คล้ายคลึงกัน (ยังไม่ได้ถูกติดตั้งหรือยังมิได้มีการเตรียมพร้อมสำหรับการใช้งาน) ปรับปรุงด้วยต้นทุนการขนส่งและติดตั้ง เพื่อสะท้อนถึงสภาพปัจจุบันและสถานที่ตั้งของเครื่องจักร (ถูกติดตั้งหรือมีการเตรียมพร้อมสำหรับการใช้งานแล้ว)
- ข3.3 การใช้สินทรัพย์ร่วมกับสินทรัพย์อื่นหรือใช้ร่วมกับสินทรัพย์และหนี้สินอื่นอาจนำมารวมอยู่ในการวัดมูลค่ายุติธรรมโดยใช้ข้อสมมติที่ผู้ร่วมตลาดจะนำมาใช้ในการวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ ตัวอย่างเช่น ถ้าสินทรัพย์เป็นสินค้าระหว่างทำที่มีลักษณะเฉพาะและผู้ร่วมตลาดจะนำไปแปลงเป็นสินค้าสำเร็จรูป มูลค่ายุติธรรมของสินค้าคงเหลือจะถือว่าผู้ร่วมตลาด จะมีเครื่องจักรหรือจะได้มาซึ่งเครื่องจักรที่มีลักษณะเฉพาะที่จำเป็นเพื่อแปลงสภาพสินค้าดังกล่าวให้เป็นสินค้าสำเร็จรูป
- ข3.4 การใช้สินทรัพย์ร่วมกับสินทรัพย์อื่นหรือใช้ร่วมกับสินทรัพย์และหนี้สินอื่น อาจนำมารวมอยู่ในเทคนิคการประเมินมูลค่าที่ใช้ในการวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ ทั้งนี้ อาจจะเป็นกรณีการใช้วิธี Multi-period excess earnings เพื่อวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ไม่มีตัวตน เนื่องจากเทคนิคการประเมินมูลค่านั้นได้เจาะจงนับรวมถึงสิ่งที่จะได้รับจากการใช้สินทรัพย์ที่เป็นส่วนประกอบ และหนี้สินที่เกี่ยวข้องในกลุ่มซึ่งจะมีการนำสินทรัพย์ไม่มีตัวตนดังกล่าวมาใช้
- ข3.5 ในสถานการณ์ที่จำกัดมากขึ้น เมื่อกิจการใช้สินทรัพย์หนึ่งภายในกลุ่มของสินทรัพย์ กิจการอาจวัดมูลค่าสินทรัพย์ด้วยมูลค่าที่ใกล้เคียงกับมูลค่ายุติธรรมโดยการปันส่วนมูลค่ายุติธรรมของกลุ่มของสินทรัพย์ไปยังสินทรัพย์แต่ละสินทรัพย์ในกลุ่ม ซึ่งอาจจะเป็นกรณีที่มีการประเมินมูลค่าเกี่ยวข้องกับอสังหาริมทรัพย์ และมูลค่ายุติธรรมของอสังหาริมทรัพย์ที่ปรับปรุงแล้ว (คือ กลุ่มสินทรัพย์) ที่ได้รับการปันส่วนไปยังส่วนประกอบของสินทรัพย์ (เช่น ที่ดินและส่วนปรับปรุง)

การรับรู้มูลค่ายุติธรรมเมื่อเริ่มแรก (ย่อหน้า 57 ถึง 60)

- ข4 เมื่อมีการพิจารณาว่าการรับรู้มูลค่ายุติธรรมเมื่อเริ่มแรกเท่ากับราคาของรายการ (The transaction price) หรือไม่ กิจการต้องพิจารณาปัจจัยเฉพาะของรายการและปัจจัยเฉพาะของสินทรัพย์นั้นหรือหนี้สินนั้น ตัวอย่างเช่น ราคาของรายการอาจไม่สะท้อนมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สิน การรับรู้เริ่มแรก หากเข้าเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้
- ข4.1 เป็นรายการระหว่างกิจการที่เกี่ยวข้องกัน ถึงแม้ว่าราคานั้นอาจเป็นข้อมูลที่นำมาใช้ในการวัดมูลค่ายุติธรรม หากว่ากิจการมีหลักฐานแสดงว่ารายการนั้นเป็นไปตามเงื่อนไขของตลาด
- ข4.2 รายการที่เกิดขึ้นภายใต้การบังคับหรือผู้ขายถูกบังคับให้ต้องยอมรับราคา ตัวอย่างเช่น กรณีที่ผู้ขายกำลังประสบปัญหาทางการเงิน
- ข4.3 ราคาของรายการเป็นหน่วยวัดทางบัญชี ซึ่งแตกต่างจากหน่วยวัดทางบัญชีสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินที่วัดด้วยมูลค่ายุติธรรม ตัวอย่างเช่น อาจเป็นกรณีที่สินทรัพย์หรือหนี้สินซึ่งมี

การวัดมูลค่ายุติธรรมเป็นเพียงส่วนประกอบของรายการ (เช่น ในการรวมธุรกิจ) รายการซึ่งรวมสิทธิและสิทธิพิเศษที่ไม่ได้ระบุซึ่งมีการวัดมูลค่าแยกต่างหากตามที่กำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินอีกฉบับหนึ่ง หรือราคาของรายการรวมต้นทุนของรายการเข้าไว้ด้วย

- ข4.4 รายการเกิดขึ้นในตลาดที่แตกต่างจากตลาดหลัก (หรือตลาดที่ให้ประโยชน์สูงสุด) ตัวอย่างเช่น ตลาดเหล่านั้นอาจแตกต่างกันหากกิจการเป็นตัวแทนเข้าทำรายการกับลูกค้าในตลาดค้าปลีก แต่ตลาดหลัก (หรือตลาดที่ให้ประโยชน์สูงสุด) ของตัวแทนเป็นรายการขายออกกับตัวแทนอื่นในตลาดตัวแทน (dealer market)

เทคนิคการประเมินมูลค่า (ย่อหน้าที่ 61 ถึง 66)

วิธีราคาตลาด

- ข5 วิธีราคาตลาดใช้ราคาและข้อมูลที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ซึ่งเป็นข้อมูลของตลาดสำหรับสินทรัพย์ หนี้สิน หรือกลุ่มของสินทรัพย์และหนี้สินอย่างเดียวกันหรือที่เปรียบเทียบได้ (ที่คล้ายคลึงกัน) เช่น ธุรกิจ
- ข6 ตัวอย่างเช่น เทคนิคการประเมินมูลค่าซึ่งสอดคล้องกับวิธีราคาตลาดบ่อยครั้งใช้ตัวคูณร่วมของตลาด (Market multiples) ที่ได้มาจากกลุ่มซึ่งเปรียบเทียบกันได้ ตัวคูณ (Multiples) อาจจะเป็นค่าใดค่าหนึ่งในช่วงโดยมีตัวคูณซึ่งแตกต่างกันสำหรับแต่ละตัวเปรียบเทียบ การเลือกตัวคูณเหมาะสมภายในแต่ละช่วงต้องใช้ดุลยพินิจโดยพิจารณาปัจจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณที่เฉพาะเจาะจงสำหรับการวัดมูลค่า
- ข7 เทคนิคการประเมินมูลค่า ซึ่งสอดคล้องกับวิธีราคาตลาด รวมถึงวิธีการกำหนดราคาเมทริกซ์ (Matrix pricing) ซึ่งวิธีการกำหนดราคาเมทริกซ์เป็นเทคนิคทางคณิตศาสตร์ที่ส่วนใหญ่นำมาใช้ในการตราราคาเครื่องมือทางการเงินบางชนิด เช่น ตราสารหนี้ โดยไม่ต้องอ้างอิงแต่เพียงราคาเสนอซื้อขายสำหรับหลักทรัพย์เฉพาะเจาะจง แต่ใช้ความสัมพันธ์ของหลักทรัพย์นั้นกับราคาเสนอซื้อขายของหลักทรัพย์อื่นที่ใช้ประเมินเทียบเคียง (Benchmark quoted securities)

วิธีราคาทุน

- ข8 วิธีราคาทุนสะท้อนให้เห็นถึงจำนวนเงินที่ต้องใช้ในปัจจุบันเพื่อนำมาเปลี่ยนแทนกำลังการผลิตของสินทรัพย์ (ปกติ หมายถึง ต้นทุนการเปลี่ยนแทนปัจจุบัน)
- ข9 จากมุมมองของผู้ขายที่มีส่วนร่วมในตลาด ราคาที่จะได้รับสำหรับสินทรัพย์ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของต้นทุนของผู้ซื้อที่มีส่วนร่วมในตลาดในการได้มาหรือสร้างสินทรัพย์ทดแทนซึ่งมีอัตราประโยชน์ที่เปรียบเทียบได้โดยมีการปรับปรุงสำหรับการเสื่อมสภาพ นั่นคือผู้ซื้อที่มีส่วนร่วมในตลาดจะไม่จ่ายมากกว่าจำนวนที่ต้องใช้ในการเปลี่ยนแทนกำลังการผลิตของสินทรัพย์นั้น การเสื่อมสภาพครอบคลุมทางกายภาพ ความล้าสมัย (เกี่ยวกับเทคโนโลยี) และความเสื่อมสภาพทางเศรษฐกิจ (ภายนอก) และมากกว่าการคิดค่าเสื่อมสำหรับเพื่อวัตถุประสงค์ของการรายงานทางการเงิน (การปันส่วนต้นทุนในอดีต) หรือวัตถุประสงค์ทางภาษี (โดยใช้อายุของการให้บริการที่ระบุ) ใน

หลายกรณีวิธีราคาทุนการเปลี่ยนแทนปัจจุบันนำมาใช้เพื่อวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่มีตัวตนที่ใช้ร่วมกับสินทรัพย์อื่นหรือสินทรัพย์และหนี้สินอื่น

วิธีรายได้

- ข10 วิธีรายได้คือการแปลงมูลค่าในอนาคต (เช่น กระแสเงินสด หรือรายได้และค่าใช้จ่าย) มาเป็นมูลค่าปัจจุบัน (คือ การคิดลด) เมื่อใช้วิธีรายได้ การวัดมูลค่ายุติธรรมสะท้อนให้เห็นถึงความคาดหวังของตลาดในปัจจุบันเกี่ยวกับจำนวนเงินในอนาคตเหล่านั้น
- ข11 เทคนิคการประเมินมูลค่าเหล่านั้นรวมถึงตัวอย่างต่อไปนี้
 - ข11.1 เทคนิคมูลค่าปัจจุบัน (ดูย่อหน้าที่ ข12 ถึง ข30)
 - ข11.2 แบบจำลองการกำหนดราคาสิทธิเลือก (Option pricing models) เช่น สูตรการคำนวณ Black-Scholes-Merton หรือแบบจำลองทวินาม (Binomial model เช่น แบบจำลองแลตทิซ (แบบจำลองตาข่าย: Lattice model)) ที่รวมอยู่ในเทคนิคมูลค่าปัจจุบัน และสะท้อนให้เห็นถึงทั้งมูลค่าตามเวลาและมูลค่าที่แท้จริงของสิทธิเลือก และ
 - ข11.3 วิธี Multi-period excess earnings ที่ใช้เพื่อวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ไม่มีตัวตนบางประเภท

เทคนิคมูลค่าปัจจุบัน

- ข12 ย่อหน้าที่ ข13 ถึง ข30 อธิบายถึงการใช้เทคนิคมูลค่าปัจจุบันเพื่อวัดมูลค่ายุติธรรม ย่อหน้าเหล่านี้จะเน้นที่เทคนิคการปรับอัตราคิดลดและเทคนิคกระแสเงินสดที่คาดหวัง (มูลค่าปัจจุบันที่คาดหวัง) ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ได้กำหนดให้ใช้เทคนิคมูลค่าปัจจุบันแบบเดียวและไม่ได้จำกัดการใช้เทคนิคมูลค่าปัจจุบันเพื่อวัดมูลค่ายุติธรรมตามที่อธิบายเท่านั้น เทคนิคมูลค่าปัจจุบันที่ใช้ในการวัดมูลค่ายุติธรรมจะขึ้นอยู่กับปัจจัยและสถานการณ์ที่เฉพาะเจาะจงของสินทรัพย์หรือหนี้สินที่ถูกต้อง (เช่น ราคาที่สังเกตได้ในตลาดสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินที่เปรียบเทียบกันได้) และการมีอยู่ของข้อมูลที่เพียงพอ

องค์ประกอบของการวัดมูลค่าปัจจุบัน

- ข13 มูลค่าปัจจุบัน (จากการนำวิธีรายได้มาใช้) เป็นเครื่องมือเพื่อเชื่อมโยงจำนวนในอนาคต (เช่น กระแสเงินสดหรือมูลค่า) กับมูลค่าปัจจุบันโดยใช้อัตราคิดลด การวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สินโดยใช้เทคนิคมูลค่าปัจจุบันรวมองค์ประกอบทั้งหมดดังต่อไปนี้จากมุมมองของผู้ร่วมตลาด ณ วันที่วัดมูลค่า
 - ข13.1 ค่าประมาณกระแสเงินสดในอนาคตสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินที่มีการวัดมูลค่า
 - ข13.2 ความคาดหวังเกี่ยวกับความคลาดเคลื่อนที่เป็นไปได้ในจำนวนเงินและจังหวะเวลาของกระแสเงินสด ซึ่งแสดงถึงความไม่แน่นอนซึ่งมีอยู่ในกระแสเงินสด
 - ข13.3 ค่าของเงินตามเวลาโดยใช้อัตราผลตอบแทนที่ปลอดภัยของสินทรัพย์ทางการเงินที่มีวันครบกำหนดหรือระยะเวลาที่ตรงกับระยะเวลาที่ครอบคลุมโดยกระแสเงินสดและ

ปราศจากความไม่แน่นอนในจังหวะเวลา หรือความเสี่ยงจากการผิมนัดชำระให้แก่ผู้ถือ (ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยที่ปลอดภัย)

- ข13.4 ราคาสำหรับการยอมรับความไม่แน่นอนซึ่งมีอยู่ในกระแสเงินสด (ผลตอบแทนเพื่อชดเชยความเสี่ยง)
- ข13.5 ปัจจัยอื่น ๆ ที่ผู้ร่วมตลาดจะพิจารณาในสถานการณ์นั้น
- ข13.6 สำหรับหนี้สิน ความเสี่ยงที่ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของภาระผูกพันที่เกี่ยวข้องกับหนี้สินนั้น รวมถึงความเสี่ยงด้านเครดิตของกิจการเอง (ในฐานะผู้มีภาระผูกพัน)

หลักการทั่วไป

- ข14 เทคนิคมูลค่าปัจจุบันแตกต่างกันในวิธีที่นำเอาองค์ประกอบในย่อหน้าที่ ข13 มาใช้ อย่างไรก็ตาม เทคนิคมูลค่าปัจจุบันในทุกแบบที่นำมาใช้ในการวัดมูลค่ายุติธรรมอยู่ภายใต้หลักการดังต่อไปนี้
 - ข14.1 กระแสเงินสดและอัตราคิดลดต้องสะท้อนข้อสมมติที่ผู้ร่วมตลาดจะนำมาใช้ในการกำหนดราคาสินทรัพย์หรือหนี้สิน
 - ข14.2 กระแสเงินสดและอัตราคิดลดต้องพิจารณาเพียงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์และหนี้สินที่วัดมูลค่า
 - ข14.3 เพื่อหลีกเลี่ยงการนับซ้ำหรือการละเลยผลกระทบของปัจจัยเสี่ยง อัตราคิดลดต้องสะท้อนข้อสมมติที่สอดคล้องกับความเสี่ยงซึ่งมีอยู่ในกระแสเงินสดเหล่านั้น ตัวอย่างเช่น อัตราคิดลดที่สะท้อนความไม่แน่นอนในความคาดหวังการผิมนัดชำระหนี้ในอนาคตจะเหมาะสม หากใช้กระแสเงินสดตามสัญญาเงินกู้ (คือ เทคนิคการปรับอัตราคิดลด) ทั้งนี้ไม่ควรนำอัตราคิดลดแบบนี้มาใช้หากใช้วิธีกระแสเงินสด (คือ ถ่วงน้ำหนักด้วยความน่าจะเป็น) ที่คาดหวัง (คือ เทคนิคมูลค่าปัจจุบันที่คาดหวัง (expected present value)) เนื่องจากกระแสเงินสดที่คาดหวังสะท้อนถึงข้อสมมติเกี่ยวกับความไม่แน่นอนของการผิมนัดชำระหนี้ในอนาคตไว้แล้ว ดังนั้นควรใช้อัตราคิดลดที่สัมพันธ์กับความเสี่ยงซึ่งมีอยู่ในกระแสเงินสดที่คาดหวังดังกล่าว
 - ข14.4 ข้อสมมติเกี่ยวกับกระแสเงินสดและอัตราคิดลดควรสอดคล้องกัน ตัวอย่างเช่น กระแสเงินสดตามมูลค่าจำนวนเงิน (Nominal cash flow) ซึ่งรวมผลกระทบของเงินเพื่อควรนำมาคิดลดด้วยอัตราที่รวมผลกระทบของเงินเพื่อด้วยเช่นกัน อัตราดอกเบี้ยที่ปลอดภัยได้รวมผลกระทบของเงินเพื่อไว้ด้วย กระแสเงินสดแท้จริง (Real cash flow) ที่ไม่รวมผลกระทบจากเงินเพื่อควรนำมาคิดลดด้วยอัตราที่ไม่รวมผลกระทบจากเงินเพื่อ เช่นเดียวกันกระแสเงินสดหลังหักภาษีควรคิดลดด้วยอัตราคิดลดหลังหักภาษี กระแสเงินสดก่อนหักภาษีควรคิดลดในอัตราที่สอดคล้องกับกระแสเงินสดเหล่านั้น
 - ข14.5 อัตราคิดลดควรสอดคล้องกับปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจของสกุลเงินที่อยู่ในกระแสเงินสด

ความเสี่ยงและความไม่แน่นอน

- ข15 การวัดมูลค่ายุติธรรมโดยใช้เทคนิคมูลค่าปัจจุบัน จัดทำขึ้นภายใต้เงื่อนไขของความไม่แน่นอน เนื่องจากกระแสเงินสดที่ใช้เป็นค่าประมาณมากกว่าที่จะเป็นจำนวนเงินที่ทราบแน่นอน ในหลายๆ กรณี ทั้งจำนวนเงินและจังหวะเวลาของกระแสเงินสดไม่แน่นอน หากมีความเสี่ยงจากการผิดนัดชำระ จำนวนเงินคงที่ตามสัญญา เช่น การจ่ายชำระเงินกู้ จะมีความไม่แน่นอน
- ข16 ผู้ร่วมตลาดโดยทั่วไปมักต้องการผลตอบแทน (ผลตอบแทนเพื่อชดเชยความเสี่ยง (risk premium)) ในการยอมรับความไม่แน่นอนซึ่งมีอยู่ในกระแสเงินสดของสินทรัพย์หรือหนี้สิน การวัดมูลค่ายุติธรรมควรรวมผลตอบแทนเพื่อชดเชยความเสี่ยงเพื่อสะท้อนจำนวนเงินที่ผู้ร่วมตลาดต้องการเป็นค่าตอบแทนสำหรับความไม่แน่นอนสืบเนื่องซึ่งมีอยู่ในกระแสเงินสด มิฉะนั้น การวัดมูลค่าจะไม่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของมูลค่ายุติธรรม ในบางกรณี การกำหนดผลตอบแทนเพื่อชดเชยความเสี่ยงที่เหมาะสมอาจทำได้ยาก อย่างไรก็ตาม ระดับความยากเพียงอย่างเดียวไม่ใช่เหตุผลที่เพียงพอที่จะไม่รวมผลตอบแทนเพื่อชดเชยความเสี่ยง
- ข17 เทคนิคมูลค่าปัจจุบันแตกต่างกันไปตามวิธีที่กิจการใช้ปรับสำหรับความเสี่ยงและประเภทของกระแสเงินสดที่กิจการใช้ ตัวอย่างเช่น
- ข17.1 เทคนิคการปรับอัตราคิดลด (ดูย่อหน้าที่ ข18 ถึง ข22) ใช้วิธีปรับค่าความเสี่ยงในอัตราคิดลดและใช้กระแสเงินสดตามสัญญา หรือกระแสเงินสดที่เป็นไปได้มากที่สุด
- ข17.2 วิธีที่ 1 ของเทคนิคมูลค่าปัจจุบันที่คาดหวัง (ดูย่อหน้าที่ ข25) ใช้วิธีกระแสเงินสดที่คาดหวังที่มีการปรับค่าความเสี่ยงและอัตราผลตอบแทนที่ปลอดภัย
- ข17.3 วิธีที่ 2 ของเทคนิคมูลค่าปัจจุบันที่คาดหวัง (ดูย่อหน้าที่ ข26) ใช้วิธีกระแสเงินสดที่คาดหวังโดยไม่ปรับค่าความเสี่ยงและอัตราคิดลดมีการปรับเพื่อรวมผลตอบแทนเพื่อชดเชยความเสี่ยงที่ผู้ร่วมตลาดต้องการ อัตรานั้นแตกต่างจากอัตราที่ใช้ในเทคนิคการปรับอัตราคิดลด

เทคนิคการปรับอัตราคิดลด (Discount rate adjustment technique)

- ข18 เทคนิคการปรับอัตราคิดลดจะใช้ชุดข้อมูลกระแสเงินสดที่เลือกมาจากช่วงของจำนวนเงินที่ประมาณการที่เป็นไปได้ โดยเป็นจำนวนเงินตามสัญญาหรือที่สัญญาไว้ (เสมือนในกรณีของหุ้นกู้) หรือกระแสเงินสดที่น่าจะเกิดขึ้นมากที่สุด ในทุกกรณีกระแสเงินสดเหล่านั้นขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของการเกิดเหตุการณ์ตามที่ระบุไว้ (เช่น กระแสเงินสดตามสัญญา หรือที่สัญญาไว้ของหุ้นกู้จะเป็นไปตามสัญญาโดยแฝงเงื่อนไขการไม่ผิดนัดชำระหนี้) เทคนิคการปรับอัตราคิดลดใช้อัตราคิดลดที่ได้มาจากอัตราผลตอบแทนที่สังเกตได้สำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินที่เปรียบเทียบกันได้ที่มีการซื้อขายในตลาด ดังนั้นกระแสเงินสดตามสัญญา ที่สัญญาไว้หรือที่น่าจะเกิดขึ้นมากที่สุด จะมีการคิดลดด้วยอัตราตลาดที่สังเกตได้ หรืออัตราตลาดที่ประมาณการสำหรับกระแสเงินสดตามเงื่อนไขดังกล่าว (คือ อัตราผลตอบแทนตลาด)

- ข19 เทคนิคการปรับอัตราคิดลด ต้องมีการวิเคราะห์ข้อมูลตลาดสำหรับสินทรัพย์ หรือหนี้สินที่เปรียบเทียบกันได้ การเปรียบเทียบกันได้พิจารณาจากลักษณะของกระแสเงินสด (เช่น กระแสเงินสดตามสัญญา หรือไม่มีสัญญา และมีแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในสถานะเศรษฐกิจคล้ายคลึงกัน) รวมถึงปัจจัยอื่น ๆ (เช่น ระดับความน่าเชื่อถือ หลักประกัน ระยะเวลาพันธสัญญา และสภาพคล่อง) หรือหากสินทรัพย์หรือหนี้สินที่เปรียบเทียบกันได้นั้นไม่สะท้อนตามที่ควรถึงความเสี่ยงซึ่งมีอยู่ในกระแสเงินสดของสินทรัพย์หรือหนี้สินที่มีการวัด อาจเป็นไปได้ที่จะหาอัตราคิดลดโดยใช้ข้อมูลจากสินทรัพย์หรือหนี้สินที่เปรียบเทียบกันได้หลายรายการ ประกอบกับเส้นอัตราผลตอบแทนที่ปลอดภัย (ได้แก่ การใช้วิธี Build-up approach)
- ข20 เพื่อแสดงให้เห็นถึงวิธี Build-up approach สมมติว่าสินทรัพย์ ก มีสัญญาที่จะได้รับเงิน 800 บาท ใน 1 ปี (ไม่มีความไม่แน่นอนในจังหวะเวลา) โดยมีตลาดสำหรับสินทรัพย์ที่เปรียบเทียบกันได้และข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์เหล่านั้น รวมถึงมีข้อมูลราคาสำหรับสินทรัพย์ที่เปรียบเทียบได้เหล่านั้นดังนี้
- ข20.1 สินทรัพย์ ข มีสัญญาที่จะได้รับเงิน 1,200 บาท ในหนึ่งปีและมีราคาตลาดเท่ากับ 1,083 บาท ดังนั้นอัตราผลตอบแทนต่อปี (คืออัตราผลตอบแทนในตลาดต่อหนึ่งปี) คือร้อยละ $10.8[(1,200/1,083) - 1]$
- ข20.2 สินทรัพย์ ค มีสัญญาที่จะได้รับเงิน 700 บาท ในสองปีและมีราคาตลาดเท่ากับ 566 บาท ดังนั้นอัตราผลตอบแทนต่อปี (คือผลตอบแทนตลาดสองปี) คือร้อยละ $11.2[(700/566)^{0.5} - 1]$
- ข20.3 ความเสี่ยงของสินทรัพย์ทั้งสามชนิดนี้สามารถเปรียบเทียบกันได้ (คือการกระจายของผลตอบแทนและด้านเครดิตที่เป็นไปได้)
- ข21 บนเกณฑ์ของระยะเวลาของการชำระเงินตามสัญญาสำหรับสินทรัพย์ ก เมื่อเปรียบเทียบกับระยะเวลาสำหรับสินทรัพย์ ข และสินทรัพย์ ค (คือหนึ่งปีสำหรับสินทรัพย์ ข และสองปีสำหรับสินทรัพย์ ค) สินทรัพย์ ข จะสามารถเปรียบเทียบได้กับสินทรัพย์ ก มากกว่า ดังนั้นมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ ก คือ 722 บาท $(800/1.108)$ โดยใช้การชำระเงินตามสัญญาที่จะได้รับสำหรับสินทรัพย์ ก (800 บาท) คิดลดด้วยอัตราดอกเบี้ยในตลาดหนึ่งปีจากข้อมูลสินทรัพย์ ข (ร้อยละ 10.8) ในกรณีที่ไม่มีข้อมูลตลาดสำหรับสินทรัพย์ ข อัตราตลาดหนึ่งปีอาจมาจากสินทรัพย์ ค โดยการใช่วิธี build-up approach ถ้าเป็นในกรณีนั้น อัตราดอกเบี้ยในตลาดสองปีที่ระบุโดยสินทรัพย์ ค (ร้อยละ 11.2) จะถูกปรับเป็นอัตราตลาดหนึ่งปีโดยใช้โครงสร้างของเส้นอัตราผลตอบแทนที่ปลอดภัย ข้อมูลเพิ่มเติมและการวิเคราะห์อาจจำเป็นเพื่อกำหนดว่าอัตราผลตอบแทนเพื่อชดเชยความเสี่ยงสำหรับระยะเวลาหนึ่งปีและสองปีจะเหมือนกันหรือไม่ ถ้าไม่เหมือนกัน อัตราผลตอบแทนตลาดสองปีจะต้องมีการปรับปรุงสำหรับผลกระทบนั้น
- ข22 เมื่อมีการใช้เทคนิคการปรับอัตราคิดลดสำหรับการรับหรือจ่ายที่เป็นจำนวนคงที่การปรับสำหรับความเสี่ยงซึ่งมีอยู่ในกระแสเงินสดของสินทรัพย์หรือหนี้สินที่มีการวัดจะรวมอยู่ในอัตราคิดลดในการนำเทคนิคการปรับอัตราคิดลดมาใช้กับกระแสเงินสดที่เป็นการรับหรือจ่ายที่เป็นจำนวนไม่คงที่ อาจมีความจำเป็นในการปรับกระแสเงินสดเพื่อให้เปรียบเทียบกับสินทรัพย์หรือหนี้สินที่สังเกตได้ซึ่งเป็นที่มาของอัตราคิดลด

เทคนิคมูลค่าปัจจุบันที่คาดหวัง

- ข23 เทคนิคมูลค่าปัจจุบันที่คาดหวังเริ่มต้นด้วยการใช้กระแสเงินสดชุดหนึ่งซึ่งเป็นตัวแทนของค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักด้วยความน่าจะเป็นของกระแสเงินสดในอนาคตที่เป็นไปได้ (คือ กระแสเงินสดที่คาดหวัง) ผลลัพธ์ของค่าประมาณจะเป็นอย่างเดียวกันกับมูลค่าที่คาดหวังซึ่งในแง่สถิติคือค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของมูลค่าที่เป็นไปได้ซึ่งเป็นตัวแปรสุ่มแบบไม่ต่อเนื่องโดยมีความน่าจะเป็นที่เกี่ยวข้องเป็นตัวถ่วงน้ำหนักเนื่องจากว่ากระแสเงินสดที่เป็นไปได้ทั้งหมดนั้นถูกถ่วงน้ำหนักด้วยความน่าจะเป็น ผลของกระแสเงินสดที่คาดหวังจะไม่ขึ้นอยู่กับกาเกิดขึ้นของเหตุการณ์ที่ระบุ (ไม่เหมือนกับกรณีกระแสเงินสดที่ใช้ในเทคนิคการปรับอัตราคิดลด)
- ข24 ในการตัดสินใจลงทุน ผู้ร่วมตลาดที่ไม่ชอบความเสี่ยงจะคำนึงถึงความเสี่ยงของกระแสเงินสดที่เกิดขึ้นจริงอาจแตกต่างจากกระแสเงินสดที่คาดหวัง ทฤษฎีกลุ่มการลงทุน (portfolio theory) ให้ความแตกต่างระหว่างความเสี่ยงสองประเภทไว้ดังนี้
- ข24.1 ความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ (ความเสี่ยงที่สามารถลดได้จากการกระจายการลงทุน) ซึ่งเป็นความเสี่ยงเฉพาะของสินทรัพย์หรือหนี้สินรายการใดรายการหนึ่ง
- ข24.2 ความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ความเสี่ยงที่ไม่สามารถลดได้จากการกระจายการลงทุน) ซึ่งเป็นความเสี่ยงทั่วไปซึ่งรวมกันกับรายการอื่น ๆ ในกลุ่มการลงทุนที่หลากหลาย
- ทฤษฎีกลุ่มการลงทุนถือว่าในภาวะสมดุลของตลาดผู้ร่วมตลาดจะได้รับค่าตอบแทนสำหรับการยอมรับความเสี่ยงที่เป็นระบบซึ่งมีอยู่ในกระแสเงินสด (ในตลาดที่ไม่มีประสิทธิภาพหรือไม่อยู่ในดุลยภาพ ผลตอบแทนอื่น ๆ หรือค่าตอบแทนอาจจะอยู่ในรูปแบบอื่น)
- ข25 วิธีที่ 1 ของเทคนิคมูลค่าปัจจุบันที่คาดหวังมีการปรับกระแสเงินสดที่คาดหวังของสินทรัพย์สำหรับความเสี่ยงที่เป็นระบบ (คือความเสี่ยงด้านตลาด) โดยหักผลตอบแทนเพื่อชดเชยความเสี่ยงในกระแสเงินสด (เป็นกระแสเงินสดที่คาดหวังซึ่งปรับความเสี่ยงแล้ว) กระแสเงินสดคาดหวังซึ่งปรับความเสี่ยงแล้วเป็นตัวแทนของกระแสเงินสดที่มีค่าเทียบเท่าความแน่นอน ซึ่งจะถูกนำไปคิดลดด้วยอัตราดอกเบี้ยที่ปลอดความเสี่ยง กระแสเงินสดที่มีค่าเทียบเท่าความแน่นอนนั้นหมายถึงกระแสเงินสดที่คาดหวัง (ตามความหมายที่ระบุ) ปรับด้วยความเสี่ยงเพื่อผู้ร่วมตลาดเห็นว่าไม่แตกต่างกันในการซื้อขายกระแสเงินสดที่แน่นอนกับกระแสเงินสดที่คาดหวัง ตัวอย่างเช่น ถ้าผู้ร่วมตลาดต้องการที่จะขายกระแสเงินสดที่คาดหวังในราคา 1,200 บาท เพื่อให้ได้กระแสเงินสดที่แน่นอนจำนวนเงิน 1,000 บาท กระแสเงินสดจำนวนเงิน 1,000 บาทนี้ถือเป็นค่าเทียบเท่าความแน่นอนของจำนวนเงิน 1,200 บาท (คือ จำนวนเงิน 200 บาทแสดงถึงผลตอบแทนเพื่อชดเชยความเสี่ยงในกระแสเงินสด) ในกรณีนั้นผู้ร่วมตลาดจะไม่รู้สึกแตกต่างในการถือสินทรัพย์
- ข26 ในทางตรงกันข้าม วิธีที่ 2 ของเทคนิคมูลค่าปัจจุบันที่คาดหวังมีการปรับความเสี่ยงที่เป็นระบบ (คือความเสี่ยงด้านตลาด) โดยการใช้อัตราดอกเบี้ยปลอดความเสี่ยงปรับด้วยผลตอบแทนเพื่อชดเชยความเสี่ยง ดังนั้นกระแสเงินสดที่คาดหวังจะคิดลดในอัตราที่สัมพันธ์กับอัตราที่คาดหวังที่เกี่ยวข้องกับกระแสเงินสดถ่วงน้ำหนักด้วยความน่าจะเป็น (เรียกว่า อัตราผลตอบแทนคาดหวัง) แบบจำลองที่ใช้สำหรับการตั้งราคาของสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยง เช่น แบบจำลอง Capital asset pricing model

(CAPM) สามารถนำมาใช้เพื่อประมาณการอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังเนื่องจากอัตราคิดลดที่ใช้ในเทคนิคการปรับอัตราคิดลดคืออัตราผลตอบแทนที่เกี่ยวข้องกับกระแสเงินสดแบบมีเงื่อนไข อัตราดังกล่าวมีความเป็นไปได้จะสูงกว่าอัตราคิดลดที่ใช้ในวิธีที่ 2 ของเทคนิคมูลค่าปัจจุบันที่คาดหวังซึ่งเป็นอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังที่เกี่ยวข้องกับกระแสเงินสดที่คาดหวังหรือกระแสเงินสดถ่วงน้ำหนักด้วยความน่าจะเป็น

ข27 เพื่อเป็นการสาธิตวิธีที่ 1 และวิธีที่ 2 สมมติให้สินทรัพย์มีกระแสเงินสดที่คาดหวังจำนวนเงิน 780 บาท ในหนึ่งปี โดยกำหนดบนเกณฑ์ของกระแสเงินสดที่เป็นไปได้และความน่าจะเป็นที่แสดงข้างล่าง อัตราดอกเบี้ยที่ปลอดความเสี่ยงที่สามารถปรับใช้สำหรับกระแสเงินสดภายในหนึ่งปีคือ ร้อยละ 5 และผลตอบแทนเพื่อชดเชยความเสี่ยงที่เป็นระบบสำหรับสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงเดียวกันคือ ร้อยละ 3

กระแสเงินสดที่เป็นไปได้	ความน่าจะเป็น	กระแสเงินสดถ่วงน้ำหนักด้วยความน่าจะเป็น
500 บาท	ร้อยละ 15	75 บาท
800 บาท	ร้อยละ 60	480 บาท
900 บาท	ร้อยละ 25	225 บาท
กระแสเงินสดที่คาดหวัง		780 บาท

ข28 ในตัวอย่างแบบง่ายที่แสดงข้างต้น กระแสเงินสดที่คาดหวัง (780 บาท) แสดงถึงค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักด้วยความน่าจะเป็นของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้สามกรณี ในสถานการณ์ที่เป็นจริงมากกว่านี้อาจจะมีผลลัพธ์ที่เป็นไปได้อย่างหลากหลาย อย่างไรก็ตาม การใช้เทคนิคมูลค่าปัจจุบันที่คาดหวังกิจการไม่จำเป็นต้องพิจารณาการกระจายตัวของทุกกระแสเงินสดที่เป็นไปได้โดยการประยุกต์ใช้แบบจำลองและเทคนิคที่ยู่ยากซับซ้อน แต่อาจจะพัฒนากรณีต่าง ๆ ที่มีความชัดเจนพร้อมทั้งความน่าจะเป็นที่เป็นตัวแทนที่ดีของกระแสเงินสดที่เป็นไปได้ทั้งหมดนั้น ตัวอย่างเช่น กิจการอาจใช้กระแสเงินสดที่เกิดขึ้นจริงของงวดผ่านมาแล้วและมีความเกี่ยวข้องปรับด้วยการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นภายหลัง (เช่น การเปลี่ยนแปลงในปัจจัยภายนอก รวมถึงภาวะเศรษฐกิจหรือตลาด แนวโน้มในอุตสาหกรรมและสภาพการแข่งขัน เช่นเดียวกับการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบต่อกิจการโดยเฉพาะ) โดยคำนึงถึงข้อสมมติของผู้ร่วมตลาด

ข29 ในทางทฤษฎี มูลค่าปัจจุบัน (มูลค่ายุติธรรม) ของกระแสเงินสดของสินทรัพย์จะเหมือนกัน ไม่ว่าจะใช้วิธีที่ 1 หรือวิธีที่ 2 ดังต่อไปนี้

ข29.1 วิธีที่ 1 กระแสเงินสดที่คาดหวังจะมีการปรับด้วยความเสี่ยงที่เป็นระบบ (คือความเสี่ยงด้านตลาด) ในกรณีที่ไม่มีข้อมูลของตลาดโดยตรงที่จะระบุจำนวนเงินที่จะใช้ในส่วนปรับปรุงสำหรับความเสี่ยงของกระแสเงินสด ส่วนปรับปรุงดังกล่าวสามารถใช้แบบจำลอง

การกำหนดราคาสินทรัพย์ โดยใช้แนวคิดของค่าเทียบเท่าความแน่นอน ตัวอย่างเช่น ส่วนปรับปรุงสำหรับความเสี่ยง (คือ ผลตอบแทนเพื่อชดเชยความเสี่ยงที่เป็นเงินสดคิดเป็นจำนวนเงิน 22 บาท) สามารถกำหนดได้โดยใช้อัตราผลตอบแทนเพื่อชดเชยความเสี่ยงที่เป็นระบบร้อยละ 3 ($780 - [780 \times (1.05/1.08)]$) ซึ่งส่งผลในกระแสเงินสดที่คาดหวังหลังปรับความเสี่ยงแล้วเป็น 758 บาท ($780 - 22$) จำนวนเงิน 758 บาท คือค่าเทียบเท่าความแน่นอนจำนวนเงิน 780 บาท และคิดลดด้วยอัตราดอกเบี้ยปลอดความเสี่ยง (ร้อยละ 5) ดังนั้นมูลค่าปัจจุบัน (คือ มูลค่ายุติธรรม) ของสินทรัพย์คือ 722 บาท ($758/1.05$)

ข29.2 วิธีที่ 2 กระแสเงินสดที่คาดหวังจะไม่ถูกปรับสำหรับความเสี่ยงที่เป็นระบบ (คือความเสี่ยงด้านตลาด) แต่การปรับสำหรับความเสี่ยงนั้นได้รวมอยู่ในอัตราคิดลด ดังนั้นกระแสเงินสดที่คาดหวังจะมีการคิดลดที่อัตราผลตอบแทนที่คาดหวังร้อยละ 8 (อัตราดอกเบี้ยปลอดความเสี่ยงร้อยละ 5 บวกกับอัตราผลตอบแทนเพื่อชดเชยความเสี่ยงที่เป็นระบบร้อยละ 3) ดังนั้นมูลค่าปัจจุบัน (คือ มูลค่ายุติธรรม) ของสินทรัพย์คือ 722 บาท ($780/1.08$)

ข30 เมื่อใช้เทคนิคมูลค่าปัจจุบันที่คาดหวังในการวัดมูลค่ายุติธรรม สามารถใช้วิธีที่ 1 หรือวิธีที่ 2 ได้ทั้งสองวิธี การเลือกว่าจะใช้วิธีที่ 1 หรือ วิธีที่ 2 จะขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงและสถานการณ์เฉพาะของสินทรัพย์หรือหนี้สินที่มีการวัดมูลค่า ระดับที่ความเพียงพอของข้อมูลที่มีอยู่และการใช้ดุลยพินิจ

การใช้เทคนิคมูลค่าปัจจุบันกับหนี้สินและตราสารทุนของกิจการที่ไม่มีบุคคลอื่นถือเป็นสินทรัพย์ (ย่อหน้าที่ 40 และ 41)

ข31 เมื่อใช้เทคนิคมูลค่าปัจจุบันวัดมูลค่ายุติธรรมของหนี้สินที่ไม่มีบุคคลอื่นถือเป็นสินทรัพย์ (เช่น หนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรื้อถอน) กิจการต้องประมาณการกระแสเงินสดจ่ายรวมถึงสิ่งอื่น ๆ ที่ผู้ร่วมตลาดคาดว่าจะเกิดขึ้นในการปฏิบัติตามภาระผูกพัน กระแสเงินสดจ่ายในอนาคตเหล่านั้นต้องรวมต้นทุนในการปฏิบัติตามภาระผูกพันที่ผู้ร่วมตลาดคาดหวังและค่าตอบแทนที่ผู้ร่วมตลาดต้องการในการเข้ารับภาระผูกพันนั้น ค่าตอบแทนดังกล่าวรวมถึงผลตอบแทนที่ผู้ร่วมตลาดต้องการดังต่อไปนี้

ข31.1 การเข้าไปปรับดำเนินการกิจกรรม (มูลค่าในการปฏิบัติตามภาระผูกพัน เช่น โดยการใช้ทรัพยากรที่สามารถนำไปใช้กับกิจกรรมอื่นได้) และ

ข31.2 ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับภาระผูกพัน (คือ ผลตอบแทนเพื่อชดเชยความเสี่ยงที่สะท้อนให้เห็นถึงความเสี่ยงที่กระแสเงินสดจ่ายที่เกิดขึ้นจริงอาจแตกต่างจากกระแสเงินสดจ่ายที่คาดหวัง (ดูย่อหน้าที่ ข33))

ข32 ตัวอย่างเช่น หนี้สินที่ไม่ใช่หนี้สินทางการเงินซึ่งไม่มีอัตราผลตอบแทนตามสัญญาและไม่มีอัตราผลตอบแทนตลาดที่สังเกตได้สำหรับหนี้สินนั้น ในบางกรณีองค์ประกอบของผลตอบแทนที่ผู้ร่วมตลาดต้องการจะไม่แตกต่างกัน (เช่น เมื่อใช้ราคาที่ได้รับเหมาซึ่งเป็นบุคคลที่สามจะคิดค่าบริการแบบจำนวนคงที่ (Fixed fee basis) ในกรณีอื่น ๆ กิจการต้องประมาณการองค์ประกอบเหล่านั้นแยกจากกัน (เช่น เมื่อใช้ราคาผู้รับเหมาซึ่งเป็นบุคคลที่สามซึ่งคิดตามเกณฑ์ต้นทุนบวกส่วนเพิ่ม

(Cost-plus basis) เนื่องจากผู้รับเหมาในกรณีนี้จะไม่ยอมรับความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงต้นทุนในอนาคต)

ข33 กิจการสามารถรวมผลตอบแทนเพื่อชดเชยความเสี่ยงสำหรับการวัดมูลค่ายุติธรรมของหนี้สินหรือตราสารทุนของกิจการที่ไม่มีบุคคลอื่นถือเป็นสินทรัพย์โดยวิธีใดวิธีหนึ่งต่อไปนี้

ข33.1 โดยการปรับกระแสเงินสด (ได้แก่ การเพิ่มจำนวนกระแสเงินสดจ่าย) หรือ

ข33.2 โดยการปรับอัตราที่ใช้ในการคิดลดกระแสเงินสดในอนาคตมาเป็นมูลค่าปัจจุบัน (ได้แก่ การปรับลดลงของอัตราคิดลด)

กิจการต้องมั่นใจว่ากิจการไม่ได้นับซ้ำหรือละเว้นการปรับปรุงรายการสำหรับความเสี่ยง ตัวอย่างเช่น ถ้ากระแสเงินสดที่ประมาณการปรับเพิ่มขึ้นในการพิจารณาถึงค่าชดเชยในการเข้ารับความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับภาระผูกพัน อัตราคิดลดไม่ควรปรับเพื่อสะท้อนความเสี่ยงนั้น

ข้อมูลที่น่ามาใช้สำหรับเทคนิคการวัดมูลค่า (ย่อหน้าที่ 67 ถึง 71)

ข34 ตัวอย่างของตลาดซึ่งสินทรัพย์หรือหนี้สินบางรายการอาจมีข้อมูลที่สามารถสังเกตได้ (เช่น เครื่องมือทางการเงิน) ได้แก่

ข34.1 ตลาดแลกเปลี่ยนที่เป็นทางการ (Exchange market) ในตลาดแลกเปลี่ยนที่เป็นทางการราคาปิดนั้นมืออยู่แล้วและโดยทั่วไปถือเป็นตัวแทนของมูลค่ายุติธรรม ตัวอย่างของตลาดนี้คือตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ข34.2 ตลาดตัวแทน (Dealer markets) ในตลาดตัวแทนนี้ ตัวแทนมีความพร้อมที่จะซื้อขายแลกเปลี่ยน (ซื้อหรือขายเพื่อบัญชีของตน) จึงทำให้เกิดสภาพคล่อง โดยใช้เงินทุนของตนเองในการถือรายการสินค้าซึ่งตนเองเป็นผู้ทำการเสริมสภาพคล่อง โดยปกติราคาเสนอซื้อและราคาเสนอขาย (เป็นราคาที่ตัวแทนเต็มใจซื้อและเป็นราคาที่ตัวแทนเต็มใจขายตามลำดับ) เป็นราคาที่สามารถเห็นได้มากกว่าราคาปิด ตลาดรองที่ไม่ได้มีการจัดตั้งอย่างเป็นทางการ (Over-the-counter market) (ซึ่งราคามีการรายงานเป็นข้อมูลสาธารณะ) คือตลาดตัวแทน สำหรับสินทรัพย์และหนี้สินบางอย่าง รวมไปถึง เครื่องมือทางการเงิน สินค้าโภคภัณฑ์ และสินทรัพย์ทางกายภาพ (เช่น อุปกรณ์ใช้แล้ว) ใช้ตลาดตัวแทนเพื่อกลไกการซื้อขาย

ข34.3 ตลาดนายหน้า (Brokered market) ในตลาดนายหน้านี้ นายหน้ามีความพยายามที่จะจับคู่ผู้ซื้อและผู้ขายแต่ไม่ได้มีความตั้งใจในการซื้อขายเพื่อบัญชีตนเอง นั่นคือ นายหน้าไม่ได้ใช้เงินทุนของตนเองในการถือรายการสินค้าในตลาดเพื่อทำให้เกิดสภาพคล่อง นายหน้าจะทราบถึงราคาเสนอซื้อและราคาเสนอขายจากผู้ต้องการซื้อและผู้ต้องการขาย แต่ผู้เกี่ยวข้องแต่ละรายจะไม่ทราบถึงราคาที่อีกฝ่ายหนึ่งต้องการ ราคาสำหรับรายการที่มีการซื้อขายเสร็จสมบูรณ์มีอยู่เป็นครั้งคราว ตลาดนายหน้านี้ให้รวมถึง เครือข่ายสื่อสารโทรคมนาคมอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีการจับคู่คำสั่งในการซื้อและขาย และตลาดอสังหาริมทรัพย์เพื่อการค้าและการอยู่อาศัย

ข34.4 ตลาดซื้อขายที่ไม่มีตัวกลาง (Principal to principal market) ในตลาดนี้ รายการทั้งการขายเริ่มแรกและการขายต่อ จะมีการต่อรองกันอย่างอิสระโดยไม่มีตัวกลาง อาจจะมีการเปิดเผยต่อสาธารณะในข้อมูลเกี่ยวกับรายการเหล่านั้นเพียงเล็กน้อย

ลำดับชั้นของมูลค่ายุติธรรม (ย่อหน้าที่ 72 ถึง 90)

ข้อมูลระดับ 2 (ย่อหน้าที่ 81 ถึง 85)

ข35 ตัวอย่างของข้อมูลระดับ 2 สำหรับสินทรัพย์และหนี้สินรายการใดรายการหนึ่งรวมถึง

ข35.1 สัญญาแลกเปลี่ยนจากอัตราดอกเบี้ยซึ่งรับในอัตราคงที่และจ่ายในอัตราดอกเบี้ยผันแปรซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของอัตราดอกเบี้ยแลกเปลี่ยนระหว่างธนาคารในตลาดลอนดอน (LIBOR) ข้อมูลระดับ 2 จะเป็นอัตราแลกเปลี่ยนของอัตราดอกเบี้ยระหว่างธนาคารในตลาดลอนดอน (LIBOR swap rate) ถ้าอัตรานั้นสามารถสังเกตได้ตามที่มีการเสนออัตราเป็นช่วงเป็นปกติสำหรับระยะเวลาส่วนใหญ่ของสัญญาแลกเปลี่ยนดังกล่าว

ข35.2 สัญญาแลกเปลี่ยนจากอัตราดอกเบี้ยซึ่งรับในอัตราคงที่และจ่ายในอัตราดอกเบี้ยผันแปรซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของเส้นอัตราผลตอบแทนซึ่งอยู่ในสกุลเงินตราต่างประเทศ ข้อมูลระดับ 2 จะเป็นอัตราแลกเปลี่ยนซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของเส้นอัตราผลตอบแทนซึ่งอยู่ในสกุลเงินตราต่างประเทศ ถ้าอัตรานั้นสามารถสังเกตได้ตามที่มีการเสนออัตราเป็นช่วงสำหรับระยะเวลาส่วนใหญ่ของสัญญาแลกเปลี่ยน ซึ่งจะเป็นเช่นกรณีระยะเวลาของสัญญาแลกเปลี่ยนเป็น 10 ปีและอัตราที่สังเกตได้ตามที่มีการเสนออัตราเป็นช่วงเป็นปกติคือระยะเวลา 9 ปี โดยเมื่อนำไปประมาณค่านอกช่วง (Extrapolate) อย่างสมเหตุสมผลบนเส้นผลตอบแทนสำหรับระยะเวลา 10 ปีจะไม่มีนัยสำคัญในการวัดมูลค่ายุติธรรมโดยรวมของสัญญาแลกเปลี่ยน

ข35.3 สัญญาแลกเปลี่ยนจากอัตราดอกเบี้ยซึ่งรับในอัตราคงที่และจ่ายในอัตราดอกเบี้ยผันแปรซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของอัตราดอกเบี้ยสำหรับลูกหนี้ชั้นดี (Prime rate) ข้อมูลระดับ 2 จะเป็นอัตราดอกเบี้ยสำหรับลูกหนี้ชั้นดี (Prime rate) ซึ่งได้มาด้วยวิธีการประมาณค่านอกช่วง (Extrapolate) หากมูลค่าซึ่งได้มาจากการประมาณค่านอกช่วง (Extrapolate) นั้นได้รับการยืนยันโดยใช้ข้อมูลตลาดที่สามารถสังเกตได้ ตัวอย่างเช่น อัตราที่มีความสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ยซึ่งสามารถสังเกตได้ สำหรับระยะเวลาส่วนใหญ่ของสัญญาแลกเปลี่ยน

ข35.4 สิทธิอายุ 3 ปีที่จะเลือกซื้อ(ขาย)หุ้นที่มีตลาดรองรับการซื้อขาย ข้อมูลระดับ 2 จะเป็น . ความผันผวนโดยนัย (Implied volatility) สำหรับหุ้นซึ่งได้มาจากการประมาณค่านอกช่วง (Extrapolate) ไปยังปีที่ 3 หากเข้าเงื่อนไขทั้งคู่ดังต่อไปนี้

ข35.4.1 ราคาสำหรับสิทธิเลือกอายุ 1 ปีและ 2 ปี สำหรับหุ้นดังกล่าวสามารถที่จะสังเกตได้ และ

ข35.4.2 ความผันผวนโดยนัยที่มีการประมาณค่านอกช่วง (Extrapolate) ของสิทธิเลือกอายุ 3 ปีได้รับการยืนยันโดยใช้ข้อมูลตลาดที่สามารถสังเกตได้สำหรับอายุส่วนใหญ่ของสิทธิเลือก

ในกรณีนั้นความผันผวนโดยนัยจะได้มาจากการประมาณค่านอกช่วง (Extrapolate) ของความผันผวนโดยนัยของสิทธิเลือกอายุ 1 ปีและ 2 ปี ของหุ้นดังกล่าวและยืนยันโดยความผันผวนโดยนัยของสิทธิอายุ 3 ปีที่จะเลือกซื้อ (ขาย) ของหุ้นกิจการที่สามารถเปรียบเทียบได้ โดยมีข้อแม้ว่าต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างความผันผวนโดยนัยของสิทธิเลือกอายุ 1 ปีและ 2 ปี

- ข35.5 **ข้อตกลงในการให้ใบอนุญาต** ข้อตกลงในการให้ใบอนุญาตซึ่งได้มาจากการรวมธุรกิจและเป็นการเจรจาล่าช้าระหว่างผู้ซื้อกับกิจการที่ไม่เกี่ยวข้องกัน (ซึ่งเป็นผู้สัญญาเกี่ยวกับข้อตกลงในการให้ใบอนุญาต) ข้อมูลระดับ 2 จะเป็นอัตราค่าสิทธิในสัญญากับบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องกัน ณ วันเริ่มต้นข้อตกลง
- ข35.6 **สินค้าสำเร็จรูปในร้านค้าปลีก** สำหรับสินค้าสำเร็จรูปที่ได้มาจากการรวมธุรกิจ ข้อมูลระดับ 2 จะเป็นราคาสำหรับลูกค้าในตลาดค้าปลีก หรือราคาให้ผู้ค้าปลีกในตลาดค้าส่งโดยมีการปรับความแตกต่างระหว่างสภาพและที่ตั้งของสินค้าและสินค้าที่เปรียบเทียบกันได้ (คล้ายคลึงกัน) เพื่อให้การวัดมูลค่ายุติธรรมสะท้อนราคาที่จะได้รับในรายการที่จะขาย สินค้าแก่ผู้ค้าปลีกอีกรายซึ่งควรใช้ความพยายามที่จำเป็นในการขาย ตามแนวความคิดการวัดมูลค่ายุติธรรมจะเหมือนกันไม่ว่าจะเป็นการปรับกับราคาขายปลีก (ลดลง) หรือราคาขายส่ง (เพิ่มขึ้น) โดยทั่วไปราคาที่มีการปรับโดยใช้ดุลยพินิจที่น้อยที่สุดควรนำมาใช้ในการวัดมูลค่ายุติธรรม
- ข35.7 **อาคารที่ถือครองและมีการใช้งาน** ข้อมูลระดับ 2 จะเป็นราคาต่อตารางเมตร (ตัวคูณในการวัดมูลค่า) ซึ่งมาจากข้อมูลตลาดที่สามารถสังเกตได้ เช่น ตัวคูณได้มาจากราคาของรายการที่สังเกตได้ที่เกี่ยวข้องกับอาคารที่เปรียบเทียบกันได้ (คล้ายคลึงกัน) ในสถานที่คล้ายคลึงกัน
- ข35.8 **หน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสด** ข้อมูลระดับ 2 จะเป็นค่าตัวคูณในการวัดมูลค่า (เช่น ตัวคูณของกำไรหรือรายได้หรือตัววัดผลการดำเนินงานที่คล้ายกัน) ซึ่งได้มาจากข้อมูลตลาดที่สามารถสังเกตได้ เช่น ตัวคูณมาจากราคาในรายการที่สามารถสังเกตได้สำหรับธุรกิจที่เปรียบเทียบกันได้ (คล้ายคลึงกัน) โดยพิจารณาจากการดำเนินงาน ตลาด และทั้งปัจจัยทางการเงินและไม่ใช่งานทางการเงิน

ข้อมูลระดับ 3 (ย่อหน้าที่ 86 – 90)

- ข36 ตัวอย่างของข้อมูลระดับ 3 สำหรับสินทรัพย์และหนี้สินรายการใดรายการหนึ่ง รวมถึงรายการดังต่อไปนี้
- ข36.1 **สัญญาแลกเปลี่ยนสกุลเงินที่มีระยะยาว (Long-dated currency swap)** ข้อมูลระดับ 3 จะเป็นอัตราดอกเบี้ยในสกุลเงินตามที่เราซึ่งไม่สามารถสังเกตได้และไม่สามารถรวบรวมได้จากข้อมูลที่สามารถสังเกตได้ในตลาด ณ ช่วงปกติที่มีการเสนอหรือมีฉะนั้นสำหรับระยะเวลาส่วนใหญ่ของการแลกเปลี่ยนสกุลเงิน อัตราดอกเบี้ยในการแลกเปลี่ยนสกุลเงินคือ

อัตราที่คำนวณมาจากเส้นอัตราผลตอบแทนของประเทศนั้น ๆ (Respective countries' yield curves)

- ข36.2 สิทธิเลือกอายุ 3 ปีสำหรับหุ้นที่มีการแลกเปลี่ยนซื้อขาย (Three-year option on exchange-traded shares) ข้อมูลระดับ 3 จะมีความผันผวนในอดีต นั่นก็คือความผันผวนที่ได้มาจากราคาหุ้นในอดีต ความผันผวนในอดีตมักจะไม่แสดงถึงความคาดหวังของผู้ร่วมตลาดในปัจจุบันต่อความผันผวนในอนาคต แม้ว่าจะเป็นข้อมูลเพียงอย่างเดียวที่มีอยู่ในการกำหนดราคาสิทธิเลือก
- ข36.3 สัญญาแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ย (Interest rate swap) ข้อมูลระดับ 3 จะเป็นการปรับปรุงราคาตลาดเฉลี่ย (ที่ไม่ผูกพัน) สำหรับสัญญาแลกเปลี่ยนซึ่งถูกพัฒนาขึ้นโดยใช้ข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้โดยตรงและไม่ได้รวบรวมจากข้อมูลตลาดที่สังเกตได้
- ข36.4 หนี้สินที่เกิดขึ้นจากการรื้อถอนที่ได้มาจากการรวมธุรกิจ ข้อมูลระดับ 3 จะเป็นค่าประมาณปัจจุบันโดยใช้ข้อมูลของกิจการเกี่ยวกับกระแสเงินสดจ่ายในอนาคตเพื่อปฏิบัติตามภาระผูกพัน (รวมถึงความคาดหวังของผู้ร่วมตลาดเกี่ยวกับต้นทุนการชำระภาระผูกพันและค่าตอบแทนที่ผู้ร่วมตลาดต้องการในการเข้ารับภาระผูกพันจากการรื้อถอนสินทรัพย์) หากไม่มีข้อมูลที่สมเหตุสมผลที่ระบุได้ว่าผู้ร่วมตลาดจะใช้ข้อสมมติที่ต่างออกไป ข้อมูลระดับ 3 นั้นจะนำมาใช้ในเทคนิคมูลค่าปัจจุบันร่วมกับข้อมูลอื่น ๆ เช่น อัตราดอกเบี้ยปลอดความเสี่ยงในปัจจุบันหรืออัตราปลอดความเสี่ยงปรับด้วยความเสี่ยงด้านเครดิต หากผลกระทบของระดับความน่าเชื่อถือของกิจการต่อมูลค่ายุติธรรมของหนี้สินถูกสะท้อนในอัตราคิดลดมากกว่าประมาณการกระแสเงินสดจ่ายในอนาคต
- ข36.5 หน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสด ข้อมูลระดับ 3 จะเป็นการพยากรณ์ทางการเงิน (เช่น กระแสเงินสด หรือ กำไรหรือขาดทุน) โดยใช้ข้อมูลของกิจการ หากไม่มีข้อมูลที่สมเหตุสมผลที่ระบุได้ว่าผู้ร่วมตลาดจะใช้ข้อสมมติที่ต่างออกไป

การวัดมูลค่ายุติธรรมเมื่อปริมาณหรือระดับของกิจกรรมสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

- ข37 มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สินอาจจะได้รับผลกระทบเมื่อมีการลดลงอย่างมีนัยสำคัญในปริมาณหรือระดับของกิจกรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้นเมื่อเปรียบเทียบกับกิจกรรมปกติในตลาดของสินทรัพย์หรือหนี้สิน (หรือสินทรัพย์หรือหนี้สินที่คล้ายกัน) ในการกำหนดเกณฑ์ของหลักฐานที่มีอยู่ว่ามีการลดลงอย่างมีนัยสำคัญในปริมาณหรือระดับของกิจกรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สินหรือไม่นั้น กิจการต้องประเมินความมีนัยสำคัญและความเกี่ยวข้องของปัจจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
- ข37.1 มีรายการที่เกิดขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ในจำนวนน้อย
- ข37.2 การเสนอราคาไม่ได้พัฒนาจากการใช้ข้อมูล ณ ปัจจุบัน
- ข37.3 การเสนอราคามีความแตกต่างกันอย่างมากเนื่องมาจากเวลาหรือระหว่างผู้ค้า (เช่น ตลาดนายหน้าบางแห่ง)

- ข37.4 ดัชนีที่เคยมีความสัมพันธ์อย่างมากกับมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้นแสดงถึงความไม่สัมพันธ์กับมูลค่ายุติธรรมสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้นจากข้อมูลบ่งชี้เมื่อไม่นานนี้)
- ข37.5 มีการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของอัตราผลตอบแทนเพื่อชดเชยความเสี่ยงสภาพคล่อง อัตราผลตอบแทน หรือข้อบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (เช่น อัตราการผิดนัดชำระหนี้ หรือ ความรุนแรงของผลขาดทุน) สำหรับรายการที่สังเกตได้หรือราคาเสนอซื้อขาย เมื่อเปรียบเทียบกับประมาณการของกระแสเงินสดที่คาดหวังของกิจการโดยคำนึงถึงข้อมูลในตลาดทั้งหมดที่มีอยู่สำหรับด้านเครดิตและความเสี่ยงที่จะไม่สามารถปฏิบัติ ตามข้อกำหนดของภาระผูกพันอื่นของสินทรัพย์หรือหนี้สิน
- ข37.6 ส่วนต่างระหว่างราคาเสนอซื้อและราคาเสนอขาย (bid-ask spread) ที่กว้างขึ้นหรือ การเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ
- ข37.7 มีการลดลงอย่างนัยสำคัญในระดับกิจกรรมหรือการไม่มีตลาดสำหรับรายการใหม่ ๆ (คือ ตลาดแรก) สำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สิน หรือสินทรัพย์หรือหนี้สินที่คล้ายคลึงกัน
- ข37.8 มีข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณะเพียงเล็กน้อย (เช่น รายการที่เกิดขึ้นในระหว่างผู้ซื้อขายหลัก (Principal-to-Principal market))
- ข38 หากกิจการสรุปว่ามีการลดลงอย่างมีนัยสำคัญในปริมาณหรือระดับของกิจกรรมสำหรับสินทรัพย์ หรือหนี้สินเมื่อเปรียบเทียบกับกิจกรรมปกติในตลาดสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้น (หรือสินทรัพย์ หรือหนี้สินที่คล้ายคลึงกัน) กิจการมีความจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์รายการหรือราคาเสนอซื้อขาย เพิ่มเติม การลดลงในปริมาณหรือระดับของกิจกรรมที่เป็นของกิจการอาจจะไม่ได้บ่งชี้ว่าราคาของ รายการหรือราคาเสนอซื้อขายไม่ได้แสดงถึงมูลค่ายุติธรรมหรือไม่ได้แสดงว่ารายการในตลาดนั้น ไม่ได้เกิดขึ้นในสภาพปกติ อย่างไรก็ตามหากกิจการพิจารณาแล้วว่าราคาของรายการหรือราคาเสนอ ซื้อขายไม่ได้แสดงถึงมูลค่ายุติธรรม (เช่น อาจมีบางรายการที่ไม่ได้เกิดขึ้นในสภาพปกติ) การปรับปรุงราคาของรายการหรือราคาเสนอซื้อขายเป็นสิ่งจำเป็นหากกิจการใช้ราคาเหล่านั้น เป็นเกณฑ์ในการวัดมูลค่ายุติธรรมและการปรับปรุงนั้นอาจจะมีนัยสำคัญต่อการวัดมูลค่ายุติธรรม ทั้งหมด นอกจากนี้การปรับปรุงอาจจะจำเป็นในสถานการณ์อื่นด้วยเช่นกัน (เช่น เมื่อราคาสำหรับ สินทรัพย์ที่คล้ายคลึงกันต้องมีการปรับปรุงที่มีนัยสำคัญเพื่อที่จะทำให้สามารถเปรียบเทียบได้ กับสินทรัพย์ที่มีการวัดหรือเมื่อราคาล้าสมัย)
- ข39 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ไม่ได้อธิบายวิธีในการปรับปรุงที่มีนัยสำคัญต่อรายการหรือ ราคาเสนอซื้อขายให้ดูย่อหน้าที่ 61 ถึง 66 และ ข5 ถึง ข11 เมื่อมีการใช้เทคนิคการประเมินมูลค่า ในการวัดมูลค่ายุติธรรม กิจการต้องมีการปรับปรุงความเสี่ยงที่เหมาะสมไม่ว่าจะใช้เทคนิค การประเมินมูลค่าวิธีใด รวมถึงผลตอบแทนเพื่อชดเชยความเสี่ยงที่สะท้อนถึงมูลค่าที่ผู้ร่วมตลาด ต้องการเพื่อชดเชยกับความไม่แน่นอนซึ่งมีอยู่ในกระแสเงินสดของสินทรัพย์หรือหนี้สิน (ดูย่อหน้าที่ ข17) มิฉะนั้นการวัดมูลค่าจะไม่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของมูลค่ายุติธรรม ในบางกรณี การกำหนดการปรับปรุงความเสี่ยงที่เหมาะสมอาจจะทำได้ยาก อย่างไรก็ตามระดับของความยาก เพียงอย่างเดียวไม่ใช่เกณฑ์ที่เหมาะสมที่จะไม่ทำการปรับปรุงความเสี่ยง การปรับปรุงความเสี่ยงต้อง

สะท้อนถึงรายการที่เกิดขึ้นในสภาพปกติระหว่างผู้ร่วมตลาด ณ วันที่วัดมูลค่าภายใต้สภาพปัจจุบันของตลาด

- ข40 หากมีการลดลงอย่างมีนัยสำคัญในปริมาณหรือระดับของกิจกรรมสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สิน การเปลี่ยนแปลงในเทคนิคการประเมินมูลค่าหรือการใช้เทคนิคการประเมินมูลค่าหลายวิธีอาจจะเป็นการเหมาะสม (เช่น การใช้วิธีราคาตลาดและเทคนิคมูลค่าปัจจุบัน) เมื่อชั่งน้ำหนักข้อบ่งชี้ของมูลค่ายุติธรรมซึ่งได้มาจากเทคนิคการประเมินมูลค่าหลายวิธีดังกล่าว กิจกรรมต้องพิจารณาความสมเหตุสมผลของช่วงห่างของราคาที่ได้จากการวัดมูลค่ายุติธรรมโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะพิจารณามูลค่ายุติธรรมที่เป็นตัวแทนที่ดีที่สุดภายใต้สภาพปัจจุบันของตลาด การวัดมูลค่ายุติธรรมที่มีช่วงห่างของราคาที่ยาวอาจจะเป็นข้อบ่งชี้ว่าจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์เพิ่มเติม
- ข41 แม้ว่าจะมีการลดลงอย่างมีนัยสำคัญในจำนวนหรือระดับของกิจกรรมสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สิน วัตถุประสงค์ของการวัดมูลค่ายุติธรรมยังคงเหมือนเดิม มูลค่ายุติธรรมคือราคาที่จะได้รับจากการขายสินทรัพย์ หรือจ่ายเพื่อโอนหนี้สินในรายการที่เกิดขึ้นในสภาพปกติ (คือ ไม่ใช่การบังคับขายหรือการขายในภาวะที่กิจการมีปัญหาทางการเงิน) ระหว่างผู้ร่วมตลาด ณ วันที่วัดมูลค่าภายใต้สภาพปัจจุบันของตลาด
- ข42 การประมาณราคาของผู้ร่วมตลาดเต็มใจในการทำรายการ ณ วันที่วัดมูลค่าภายใต้สภาพปัจจุบันของตลาดหากมีการลดลงอย่างมีนัยสำคัญในปริมาณหรือระดับของกิจกรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สิน ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงและสถานการณ์ ณ วันที่วัดมูลค่าและการใช้ดุลยพินิจ ความตั้งใจของกิจการที่จะถือสินทรัพย์หรือชำระหนี้สินหรือปฏิบัติตามภาระหนี้สินนั้นไม่เกี่ยวข้องเมื่อมีการวัดมูลค่ายุติธรรม เนื่องจากมูลค่ายุติธรรมเป็นการวัดมูลค่าตามเกณฑ์ของตลาด ไม่ใช่การวัดมูลค่าของกิจการโดยเฉพาะ

การระบุรายการที่ไม่ได้เกิดขึ้นในสภาพปกติ

- ข43 การกำหนดว่ารายการนั้นเกิดขึ้นในสภาพปกติ (หรือไม่ได้เกิดขึ้นในสภาพปกติ) นั้นทำได้ยากยิ่งขึ้นเมื่อมีการลดลงอย่างมีนัยสำคัญในปริมาณหรือระดับของกิจกรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สิน เมื่อเปรียบเทียบกับกิจกรรมปกติในตลาดสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สิน (หรือสินทรัพย์หรือหนี้สินที่คล้ายกัน) ในสถานการณ์นั้นเป็นการไม่สมควรที่จะสรุปว่ารายการทั้งหมดในตลาดนั้นไม่ได้เกิดขึ้นในสภาพปกติ (คือ ถูกบังคับขายหรือการขายในภาวะที่กิจการมีปัญหาทางการเงิน) สถานการณ์ที่อาจบ่งชี้ถึงรายการที่ไม่ได้เกิดขึ้นในสภาพปกติ มีดังต่อไปนี้
- ข43.1 มีฐานะเปิดต่อตลาดที่ไม่เพียงพอสำหรับระยะเวลาก่อนวันที่วัดมูลค่าเพื่อที่จะให้มีกิจกรรมการตลาดตามปกติและที่เป็นประเพณีปฏิบัติ (Customary) สำหรับรายการสินทรัพย์หรือหนี้สินภายใต้สภาพปัจจุบันของตลาด
- ข43.2 มีระยะเวลาที่เป็นปกติและที่เป็นประเพณีปฏิบัติเพียงพอให้แก่ตลาด แต่ผู้ขายขายสินทรัพย์หรือหนี้สินให้กับผู้ร่วมตลาดเพียงรายใดรายหนึ่ง
- ข43.3 ผู้ขายอยู่ในหรือใกล้ภาวะล้มละลายหรือ ถูกสั่งพิทักษ์ทรัพย์ (เช่น ผู้ขายอยู่ในสภาวะที่มีปัญหาทางการเงิน)

- ข43.4 ผู้ขายถูกสั่งให้ขายเพื่อให้เป็นไปตามกฎระเบียบหรือข้อกำหนดทางกฎหมาย (นั่นคือ ผู้ขาย ถูกบังคับขาย)
- ข43.5 ราคาของรายการแตกต่างเมื่อเปรียบเทียบกับรายการอื่นที่เกิดขึ้นไม่นานนี้สำหรับสินทรัพย์ หรือหนี้สินที่เหมือนหรือคล้ายคลึงกัน
- กิจการต้องประเมินสถานการณ์ตามน้ำหนักของหลักฐานที่มีอยู่ เพื่อกำหนดว่ารายการนั้นเกิดขึ้นใน สภาพปกติหรือไม่
- ข44 กิจการต้องพิจารณารายการดังต่อไปนี้ เมื่อทำการวัดมูลค่ายุติธรรมหรือการประมาณผลตอบแทน เพื่อชดเชยความเสี่ยงด้านตลาด
- ข44.1 หากหลักฐานบ่งชี้ว่ารายการนั้นไม่ได้เกิดขึ้นในสภาพปกติ กิจการต้องให้น้ำหนักน้อย (เปรียบเทียบกับข้อบ่งชี้มูลค่ายุติธรรมอื่น) กับราคาของรายการนั้น
- ข44.2 หากหลักฐานบ่งชี้ว่ารายการนั้นเกิดขึ้นในสภาพปกติ กิจการต้องนำราคาของรายการนั้นมา พิจารณา การให้น้ำหนักราคาของรายการนั้นเมื่อเปรียบเทียบกับข้อบ่งชี้ของมูลค่ายุติธรรม อื่นจะขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงและสถานการณ์ดังต่อไปนี้
- ข44.2.1 ปริมาณของรายการ
- ข44.2.2 การเปรียบเทียบกันได้ของรายการกับสินทรัพย์หรือหนี้สินที่มีการวัดมูลค่า
- ข44.2.3 วันที่ของรายการใกล้เคียงกับวันที่วัดมูลค่า
- ข44.3 หากกิจการไม่มีข้อมูลที่เพียงพอที่จะสรุปว่ารายการนั้นเกิดขึ้นในสภาพปกติหรือไม่ กิจการ ต้องนำราคาของรายการมาพิจารณา อย่างไรก็ตาม ราคาของรายการนั้นอาจไม่เป็นตัวแทน มูลค่ายุติธรรม (คือ ราคาของรายการนั้นไม่จำเป็นเสมอไปที่จะเป็นเกณฑ์เพียงอย่างเดียว หรือเกณฑ์พื้นฐานในการวัดมูลค่ายุติธรรม หรือในการประมาณอัตราผลตอบแทนเพื่อ ชดเชยความเสี่ยงด้านตลาด) เมื่อกิจการไม่มีข้อมูลที่เพียงพอที่จะสรุปว่ารายการใดรายการ หนึ่งเกิดขึ้นในสภาพปกติหรือไม่ กิจการต้องให้น้ำหนักน้อยกับรายการนั้นเมื่อเปรียบ เทียบกับรายการอื่นที่ทราบดีว่าเป็นรายการที่เกิดขึ้นในสภาพปกติ
- กิจการไม่จำเป็นต้องใช้ความพยายามในทุกวิถีทางในการกำหนดว่ารายการเกิดขึ้นในสภาพปกติ หรือไม่ แต่ต้องไม่ละเลยข้อมูลที่มีอยู่อย่างสมเหตุสมผล ทั้งนี้หากกิจการเป็นผู้ทำรายการนั้นจะมีข้อ สันนิษฐานว่ากิจการมีข้อมูลที่เพียงพอในการสรุปว่ารายการเกิดขึ้นในสภาพปกติหรือไม่

การใช้ราคาเสนอซื้อขายมาจากบุคคลที่สาม

- ข45 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ไม่ได้ห้ามการใช้ราคาเสนอซื้อขายจากบุคคลที่สาม เช่น การบริการประเมินราคา หรือ นายหน้า หากกิจการกำหนดแล้วว่าราคาเสนอซื้อขายที่มาจากบุคคล ที่สามนั้นมีการกำหนดโดยสอดคล้องตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้
- ข46 หากมีการลดลงอย่างมีนัยสำคัญของปริมาณหรือระดับของกิจกรรมสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สิน กิจการต้องประเมินว่าราคาเสนอซื้อขายมาจากบุคคลที่สามนั้นมีการกำหนดโดยใช้ข้อมูลปัจจุบัน ที่สะท้อนถึงรายการที่เกิดขึ้นในสภาพปกติ หรือเทคนิคการประเมินมูลค่าที่สะท้อนถึงข้อสมมติของ ผู้ร่วมตลาด (รวมถึงข้อสมมติเกี่ยวกับความเสี่ยง) ในการให้น้ำหนักราคาเสนอซื้อขายซึ่งใช้เป็น

ข้อมูลในการวัดมูลค่ายุติธรรม กิจการให้น้ำหนักน้อยสำหรับราคาเสนอซื้อขายซึ่งไม่สะท้อนถึงผล
ของรายการนั้น (เมื่อเปรียบเทียบกับข้อบ่งชี้อื่นของมูลค่ายุติธรรมซึ่งสะท้อนถึงผลของรายการนั้น)
ข47 นอกจากนั้น ลักษณะของราคาเสนอซื้อขาย (เช่น ไม่ว่าราคาดังกล่าวจะเป็นเพียงข้อบ่งชี้หรือข้อเสนอที่มี
ผลผูกพัน) ต้องถูกนำมาพิจารณาเมื่อให้น้ำหนักกับหลักฐานที่มีอยู่โดยให้น้ำหนักที่มากกว่าสำหรับ
ข้อเสนอที่มีผลผูกพันที่มาจากบุคคลที่สาม

ภาคผนวก ค

วันถือปฏิบัติและการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ซึ่งเป็นข้อกำหนดเช่นเดียวกับส่วนอื่นของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

- ค1 กิจการต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2559 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้นำไปใช้ก่อนวันที่ถือปฏิบัติ หากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้สำหรับงวดก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย
- ค2 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ต้องถือปฏิบัติโดยเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไป ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาประจำปีซึ่งมีการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาถือปฏิบัติครั้งแรก
- ค3 ข้อกำหนดของการเปิดเผยข้อมูลตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ไม่ต้องนำมาใช้ปฏิบัติสำหรับข้อมูลเปรียบเทียบสำหรับรอบระยะเวลาก่อนเริ่มถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้
- ค4 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม ได้มีการปรับปรุงย่อหน้าที่ 52 กิจการต้องถือปฏิบัติตามการปรับปรุงดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2559 เป็นต้นไป กิจการต้องถือปฏิบัติตามการปรับปรุงดังกล่าว โดยใช้วิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไป ตั้งแต่วันต้นงวดของรอบปีบัญชีที่ได้มีการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม มาใช้เป็นครั้งแรก ทั้งนี้ อนุญาตให้กิจการนำไปใช้ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ หากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย
- ค5 (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)